

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Το Τεῦχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Λεωτὰ 25

ΕΤΟΣ Β'.— ΑΡΙΘ. 19

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ.— ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ, 11

ΤΟ ΑΓΡΙΩΤΕΡΟ ΖΩΟ

ΥΠΟ ΤΖΩΝ Α. ΤΖΟΡΝΤΑΝ

Ἐπάρχουν δύο εἶδη ἀγριοβουβαλιῶν. Τὸ ἀγριοβουβαλί τοῦ Κέηπ καὶ τὸ ἀγριοβουβάλι τοῦ Κογκό. Καὶ τὰ δύο εἶδη τὰ ἐγνώρισα, καὶ ἀπὸ πολὺ κοντὰ μάλιστα, τόσο κοντὰ ὥστε πρέπει νὰ εὐχαριστῶ τὴν καλὴ μου τύχη ποῦ βρισκομαὶ ἀκόμα ζωντανός.

Τὸ ἀγριοβουβάλι τοῦ Κέηπ εἶνε τὸ πιδ πανοῦργο καὶ ἐκδικητικὸ ζῷο ἀπ' ὅσα ἔχω γνωρίσει στὰ κυνήγια μου, ὅλοι δὲ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος κυνηγοὶ καθὼς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς τὸ φοβοῦνται ὄχι λίγο. Εἶνε ψηλὸ πέντε πόδια ἴσια μὲ τὴ ράχι, βαρὺ, μὲ δυνατὰ πόδια καὶ μεγάλα κέρατα ποῦ σκεπάζουν τὸ κρανίον καὶ συναντῶνται στὸ μέσον τοῦ μετώπου. Σπανίως θὰ τὸ συναντήσετε μόνον του, συχνὰ βγαίνουν σὲ κοπάδια ἀπὸ 500 ἕως 200 ζῶα μαζύ, συγχάζουν δὲ στοὺς βάλτους καὶ μέσα στὸ δάσος τὴν ἡμέρα. Βόσκουν ὅλη τὴ νύχτα ἕως στῆς ἕξι τὸ πρωί, ἀλλὰ μένουν στὰ βροσκοτόπια τους καὶ μέχρι τῆς δεκάτης, ὅταν ἡ ἡμέρα εἶνε πολὺ κρύα καὶ βροχερή. Συνήθως τὴν ἡμέρα τοὺς ἀρέσει νὰ κοιμοῦνται στὸν ἴσκιον τῶν δένδρων ἔξω ἀπὸ τὴ μεγάλη ζέστη τοῦ ἡλίου.

Τὸ ζῷον αὐτὸ γίνεται τρομερὰ ἀγριο ἰδίως ὅταν τὸ πληγώσετε καὶ τότε ὁ κυνηγὸς πρέπει νὰ προσέχη πολὺ μήπως ἀντιστραφοῦν οἱ ὄροι καὶ ὁ κυνηγῶν γίνῃ θήραμα. Οὔτε μπορεῖτε νὰ εἰσθε πολὺ βέβαιος ἂν τὸ πυροβολήσετε στὸ κεφάλιν, ἐπειδὴ τὰ μεγάλα καὶ δυνατὰ κέρατά του περιφρονοῦν τῆς σφαίρας τοῦ τουφεκιοῦ σας, ἐκτὸς ἂν εἰσθε καλὸς σκοπευτὴς καὶ κατορθώσετε νὰ τὸ πιτύχετε κάτω ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ σμίγουν τὰ κέρατα στὸ μέτωπον. Ὅπως δὲ ποτε ὅσο καὶ ἂν τὸ πληγώσετε θὰ ἐξακολουθῇ τὸν ἀγῶνα μὲ λύσσα μέχρι τελευταίας πνοῆς. Καμμιά φορὰ πληγωμένο ἀποσύρεται τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ σεῖς, ἂν ἔχετε σκαφαλῶσει πάνω σὲ κανένα δένδρον καὶ δὲν ξέρετε τὸν πονηρὸ χαρακτήρα του, ἀνήξερος, κατεβαίνετε ἀπὸ τὸ δένδρον, νομίζοντας πῶς τὸ ζῷον ἐγκατέλειπε τὸν ἀγῶνα. Θὰ σὰς ἐπιτεθῇ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀγριώτερον. Γιὰ τοῦτο ὅσοι τὸ γνωρίζουν καὶ ξέρουν πόσο πονηρὸ εἶνε, μόνον ἅμα τὸ ἀφήσουν νεκρὸ ἠσυχάζουν. Σήμερον θὰ σὰς διηγηθῶ μιὰ περιπέτειά μου μ' ἓνα ἀγριοβουβάλιν τοῦ Κογκό ἀπὸ τὰ ἀγριώτερα.

Είχα στρατοπεδεύσει στη λαγκαδιά Ἐλλάμα, κοντά στο Μασαί, όταν, ἐν ἀπόγευμα, ἕνα παιδάκι, ποῦ φύλαγε πρόβατα ἐκεῖ κοντά μαζί μ' ἕνα γέρο, ἦρθε τρέχοντας καὶ λαχανιασμένο καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἀγριοβουβάλια ἐπετέθησαν ἐναντίον των καὶ κατεσπάραξαν τὸ γέρο.

Οἱ πολεμιστὰι ἰθαγενεῖς εἰτοίμασαν τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ κοντάρια των καὶ ἐξεκίνησαν. Ἐγὼ πῆρα τὸ τουφέκι μου, ἕνα δίκλιον ὀπισθογεμὲς καὶ τοὺς συνώδευσα. Μετ' ὀλίγον ἐφθάσαμεν ἐπὶ τόπου καὶ εἶδαμε τὸ πτώμα τοῦ δυστυχοῦς γέρου. Ποτὲ στὴ ζωὴ μου δὲν εἶδα φορικωδέστερο θέαμα. Πρόσωπο δὲν ὑπῆρχε. Τὸ τρομερὸ θηρίο τοῦχε κάμει τῆς σάρκας τοῦ κορμιοῦ λωρίδες. Ἐπερίμενα ἐκεῖ μήπως ξαναφανῆ τὸ ἀγριοβουβάλι, ἐνῶ οἱ «γενναῖοι» πολεμιστὰδες ἐξεκίνησαν πρὸς καταδίωξίν του. Δὲν διέφρευσαν εἴκοσι λεπτά καὶ ὅλοι ἤρχισαν νὰ τρέχουν ὀπίσω ἀπὸ κάθε διεύθυνσι. Τοὺς ἐπλησίασα καὶ τοὺς ἐρώτησα τί τρέχει, καὶ τοὺς ἀκουσα ποῦ ὁ ἕνας κατηγοροῦσε τὸν ἄλλον ἐπὶ δειλία. Κατάλαβα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐφαρμογῆς τῆς παροιμίας «λέει ὁ ντέτζερης τὸ καππάκι μαῦρο». Εἶδαν τὸ ζῶο μακρὰ καὶ τῶβαλαν στὰ πόδια. Ἄν τὸ ζῶον ἤρχετο κατεπάνω των δὲν ἤξευραν. Τὸ μόνο πράγμα περὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν ὅλοι βέβαιοι, ἦταν ὅτι ὁ καθένας ἔτρεξε ὅσο καλλίτερα μπορούσε γιὰ νὰ φυλάξῃ τὸ τομάρι του. Δύο ἀπὸ τὴν παρῆα ἔλειπαν τοὺς ἔξοχισε τὸ ζῶο μήπως; Οὔτε αὐτὸς ἤξευραν. Τοὺς εἶπα πῶς ντρεπόμουνα γιὰ λογαριασμό τους, ποῦ ἄφησαν δυὸ συντρόφους τους στὸ ἔλεος ἑνὸς τρομεροῦ θηρίου. Ἐννοιωσαν τὰ λόγια μου τόσο καλὰ ὥστε ἐδήλωσαν πῶς ἦσαν πρόθυμοι νὰ μὲ συνοδεύσουν.

Ἐπροχώρησαμε. Ἀφοῦ φθάσαμε στὴν ἐσχατιὰ τοῦ δάσου ἀκοίσαμε δυὸ ἀνθρώπους ποῦ μᾶς φώναζαν βοήθεια. Ἐκυττάξαμε γύρω καὶ τοὺς ἴδαμε φωλιασμένους καλὰ πάνω σ' ἕνα δένδρο ὁ καθένας καὶ ὄχι λίγο φοβισμένους. Ἐκεῖ ἦταν καὶ τὸ ἀγριοβουβάλι ποῦ τοὺς φύλαγε σὰν πιστὸς φρουρός, ποῦ δὲν ἐννοεῖ ν' ἀφήσῃ τοὺς φυλακισμένους του νὰ τοῦ ξεφύγουν.

Ἐπλησίασα στὸ μέρος ποῦ ἦταν τὸ θηρίο. Γιὰ νὰ μ' ἀντιληφθῆ τοῦρριξα μιὰ πέτρα στὸ κεφάλι. Γύρισε, μ' ἐκύτταξε καὶ μὲ ἄγριο μουγκρητὸ ἤρχισε νὰρχεται κατεπάνω μου. Ἐγὼ γρήγορα ἀνερχικήθην στὸ πρῶτο δένδρο ποῦ ἦταν δίπλα μου καὶ χωρὶς νὰ χάσω καιρὸν τὸ ἐπυροβόλησα. Στὴ βία μου ὅμως δὲν κατόρθωσα νὰ σκοπεύσω καλὰ καὶ τὸ πέτυχα στὴ ράχη. Ὑπεχώρησε λίγα βήματα, ἔπειτα μ' ἐκύτταξε καὶ μ' ἕνα τρομερὸ μουγκρητὸ ὤρμησε κατὰ τοῦ δένδρου χτυπώντας το μὲ τὸ κεφάλι του τόσο ποῦ σὲ μιὰ στιγμή ἐνόμισα πῶς θὰ τῶσπαζε. Ἐκρατοῦμην καλὰ καθὼς τὸ δένδρο πηγαίνον ἤρχονταν στὰ χτυπήματα. Οἱ πολεμιστὰδες παρακολούθουν τὴν πάλῃ ἀνεβασμένοι σὲ δένδρα. Οὔτε μπορούσαν νὰ κάμουν καὶ τίποτε καλλίτερο, γιὰτὶ ἂν ἀπεφάσιζαν νὰ τὸ χτυπήσουν μὲ τὰ κοντάρια, πάντως τὸ ἀγριοβουβάλι θὰ ἔξασχε ἀρκετοὺς πρὶν τὸ σκοτώσουν.

Σὲ μιὰ στιγμή τὸ θηρίο ἀπεμακρύνθη πάλι. Πολλὲς φορὲς ἐπετίθετο χωρὶς νὰ μ' ἀφίην νὰ σκοπεύσω ὅπως ἤθελα, ἀφοῦ ἔγευρε τὸ κεφάλι κάτου. Ἀνέβηκα πρὸς πάνω στὸ δένδρο, κάθησα ἐκεῖ καὶ ἐπερίμενα. Ἐπὶ τέλος σὲ μιὰ στιγμή σήκωσε τὸ κεφάλι του πρὸς ἐμὲ μὲ μουγκρητὰ, ἐνῶ ἀπὸ τὴ ράχη του ἔτρεχεν ἀφθονον αἷμα, ἐσκόπευσα, ἐπυροβόλησα καὶ τὸ πέτυχα ἐκεῖ ποῦθελα.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΤΟΥ Κ. ΕΦΟΡΟΥ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Στοὺς Πατέρες

Σὰς θέλομε, πατέρες τῶν παιδιῶν τοῦ Σώματος, νὰ γίνετε πρόσκοποι καὶ σεῖς. Θέλομε τὴ βοήθειά σας στὴς ἐπιτροπὲς τῶν Γονέων καὶ στοὺς Τοπικοὺς Συνδέσμους. Εἶνε καθήκόν-σας νὰ προσέρχεσθε εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν προσκόπων καὶ νὰ βλέπετε τί κάνει καὶ τί μαθαίνει τὸ παιδί σας. Εἶνε καθήκόν σας νὰ γνωρίζετε τὸν ἀνθρώπον ποῦ διδάσκει τὸ παιδί σας πῶς νὰ γίνῃ πρόσκοπος.

Στοὺς Ἀρχηγούς

Εἶνε καθήκόν σας νὰ προσπαθήσετε νὰ γνωρίζετε τοὺς πατέρες τῶν προσκόπων σας καὶ νὰ τοὺς ὑποκινήσετε τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν προσκοπισμὸ.

Στοὺς προσκόπους

Εἶνε καθήκόν σας ΝΑ ΦΕΡΝΕΤΕ ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΤΑΧΘΟΥΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ. Ὁ πρῶτος ὁμῶς ποῦ πρέπει νὰ καταταχθῇ στὸ σῶμα εἶνε ὁ ΠΑΤΕΡΑΣ ΣΑΣ.

Μόνον διὰ τῆς στενῆς συνεργασίας τῶν παιδιῶν, τῶν ἀρχηγῶν, τῶν γονέων, τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, θὰ δυναθῇ ὁ ἑλληνικὸς προσκοπισμὸς νὰ ἐπιτύχῃ σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ γίνῃ τὸ ἔθνος μας ὁ ἡγέτης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου εἰς τὴν Ἑγγύς Ἀνατολή.

Στὰς ομάδας

Ὅμαδες! Κάθε μιὰ ἀπὸ σὰς, κάθε ομάδα τῆς Ἀττικῆς, πρέπει νὰ ἔχη καὶ δική της ἱστορία, τέτοια ποῦ νὰ μείνῃ σὰν ἕνα φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ τῆς ἄλλες γενεές.

Προσκολληθῆτε στὴν ομάδα σας. Μὴν παύσετε ποτὲ ἐργαζόμενοι γιὰ τὴν ομάδα σας. Μόνον ἔτσι θὰ κατορθώσετε νὰ κάμετε τὴν ομάδα σας τὴν πρώτη στὴν Ἀθήνα, στὴν Ἀττικὴ, στὴν Ἑλλάδα, στὸν κόσμον ὅλο. Γιὰ ποῖδ λόγο μιὰ ομάδα τῆς Ἀττικῆς νὰ μὴ γίνῃ ἡ καλλίτερη ομάδα σ' ὅλον τὸν Κόσμον; Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ σὰς.

Ο ΕΦΟΡΟΣ Α. Β.

Μιὰ σφαῖρα μπῆκε στὸ μάτι του. Ἀναπήδησε μὲ πόνο, μουγκρησε, ἔκαμε μιὰ στροφή σὰ λυσασμένο, δαγκώνοντας καὶ σπαράσσοντας τοὺς γύρω του θάμνους καὶ ἔπειτα ἔπεσε χάμω χωρὶς ζωῆ.

Οἱ ἰθαγενεῖς χωρὶς φόβο, ἀλλὰ χαρούμενοι κατέβηκαν ἀπὸ τὸ δένδρο καὶ τῶγαυρον γρήγορα. Ἐδιάλεξε ὅσο κρέας ἤθελα γιὰ τὸν ἑαυτὸν μου καὶ τὸ ἐπίλοιπο τοὺς τὸ μοίρασα, τὸ δὲ δέρμα ποῦ ἀξίζει ὅσο καὶ μιὰ καλὴ ἀγελάδα, τῶδωσα στὸν φτωχὸ τσοπάνο, τοῦ ὁποιοῦ τὸ θηρίον εἶχε καταξοχίσει τὸν πατέρα. Τὸ δέρμα τοῦ ἀγριοβουβαλιοῦ εἶνε μοναδικὸ γιὰ τὴν κατασκευὴν ἀσπίδων.

Τελειώνω τὴν ἱστορία μου μὲ τὴν εὐχὴ ὅπως γρήγορα ἀπαλλαγῆ ἡ Ἀφρικὴ ἀπὸ τὰ θηρία αὐτά. Ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἶναι οἱ φορεῖς τοῦ μικροβίου τῆς ἀρρώστειας τοῦ ὑπνου, ἀλλὰ πάντα φέρουν μαζί τους καὶ τὴν μυῖγα ποῦ ὀνομάζεται τσέ-τσε ἢ ὁποῖα πάντοτε σχεδὸν θανατώνει τὰ ζῶα στὰ χτήματα. Σὲ μερικὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς τὰ ἀγριοβουβάλια αὐτὰ εἶνε τέτοιοι μπελάς, ὥστε ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, σὲ οἰαδήποτε ἐποχῇ τοῦ ἔτους, νὰ σκοτώνουν ὅσα μπορούν.

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων»

εὐχεται εἰς ὄλους τοὺς ἀναγνώστας τῆς αἰσίου καὶ εὐτυχῆς

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Πρὸς τὰ Ἑλληνόπουλα

Ἀρχίζει ὁ νέος χρόνος. Τὸ 1919 θὰ εἶνε τὸ ἔτος τῆς Εἰρήνης, καὶ, μποροῦμε νὰ εἰποῦμε, τῆς Εἰρήνης τοῦ Κόσμου.

Μὲ τὴν ἀρχὴ τοῦ νέου χρόνου ἐλπίζω νὰ μῆ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ὁ νέος ὄργανισμὸς τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων.

Πρέπει μαζὺ μὲ τὴν Εἰρήνην τοῦ Κόσμου ν'ἀρχίσῃ καὶ ἡ ἐργασία γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἑθνῶν καὶ τὴν ἀδελφοποίησιν τους.

Τὰ Σχολεῖα μας, ποὺ κάθε μέρα καλλιτερεύουν συνεργαζόμενα μὲ τὸν Προσκοπισμὸν, θὰ κάμουν τοὺς Ἑλληνας καλοὺς πολίτας.

Λοιπὸν, παιδιὰ, πρέπει ὅλοι νὰ γίνετε Πρόσκοποι, ὅλοι νὰ μάθετε γράμματα καὶ νὰ μάθετε νὰ γίνετε αὐτάρχεις, δηλαδὴ νὰ ὑπερνικᾶτε τὰς δυσκολεῖς τῆς ζωῆς μόνοι σας, χωρὶς τὴ βοήθειαν τῶν ἄλλων.

Γιὰ νὰ γίνετε Πρόσκοποι πρέπει νὰ βρεθοῦν καὶ ἄνθρωποι κατάλληλοι νὰ σᾶς ὀδηγήσουν. Αὐτοὶ εἶνε οἱ Ἀρχηγοὶ Ὁμάδων. Αὐτοὺς θὰ τοὺς εὑρουν οἱ γονεῖς σας, ἐκεῖνοι δηλαδὴ, ποὺ ξέρουν νὰ διακρίνουν τὸν καλὸ ἀπὸ τὸν κακὸ ἄνθρωπο. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ βρεθοῦν καὶ πολλοὶ καὶ καλοὶ Ἀρχηγοὶ μέσα στοὺς δασκάλους σας.

Πολλὰ παιδιὰ, ὅπως καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος σὰν ἤμουν παιδί, πιστεύουν ὅτι ἡ λέξις «δάσκαλος» εἶνε συνώνυμη μὲ τὴ «μπαμποῦλας». Εἶνε ἄδικο αὐτό, ἐπειδὴ καὶ οἱ δασκάλοι ἔχουν καρδιὰ καὶ εὐγενικὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα.

Σεῖς οἱ ἴδιοι θὰ μπορέσετε νὰ τοὺς πείσετε νὰ γίνουν Ἀρχηγοὶ. Δοκιμᾶστε καὶ θὰ ἰδῆτε.

Ἀπὸ τὴν «Ζωὴ τῶν Προσκόπων», ποὺ εἶνε τόσο ὡμορφα καὶ τόσο καλὰ γραμμένη, καταλαβαίνετε τί εἶνε Προσκοπισμὸς. Ἐλάτε λοιπὸν μαζὺ μας, μὴν ἀργῆτε, γιὰτὶ πλησιάζει τὸ 1921, ὅπου μὲ τὰς μεγάλας Ἑθνικὰς ἐορτὰς θὰ κάνωμε καὶ τὸ Διεθνὲς Προσκοπικὸ στρατόπεδο τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ καλέσομε ἀδελφοὺς Προσκόπους ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου.

Σᾶς εὐχομαι ὁ Νέος Χρόνος νὰ σᾶς φέρῃ ὅ τι ἀγαθὸ καὶ εὐγενικὸ ποθεῖ ἡ ψυχὴ σας, καὶ, εὐχομαι τοῦ χρόνου νὰ εἴμεθα, οἱ πρόσκοποι, ἑκατονταπλάσιοι.

Κ. ΜΕΛΑΣ, Γ. Ε.

ΤΟ ΑΛΛΟ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ
ΔΙΗΓΗΜΑ
ΤΟΥ Γ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΑΝΕΛΠΙΣΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ

— Ούφ! Ήσκασα από την ζέστη!..

Κάθησε να ξανασάνη λιγάκι και να σκουπίση τον ιδρώτα που έτρεχε από το μέτωπό του, ο κ. Μπρίκ, έντομολόγος και σεδαστὸν μέλος μιᾶς μεγάλης έντομολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ Παρισιοῦ.

Ἡ Ἑταιρία αὐτὴ τὸν ἔστειλε στὸ Δυτικὸ Κογγό, κάτω στὴν Ἀφρική, γιὰ νὰ συλλέξη μερικὰ έντομα ποῦ ἔφάνησαν ἐκεῖ ἐκείνην τὴν ἐποχὴ.

Ἦταν ἕνας μῆνας τώρα ποῦ εἶχεν ἔρθει στὸν Κογγό και κατώρθωσε, ψάχνοντας παντοῦ, νὰ κάνη μιὰ πολὺ καλὴ συλλογὴ ἀπὸ τὰ σπάνια έντομα, ποῦ τώρα εἶνε καρφωμένα με μιὰ καρφίτσα στὸ βᾶθος τῆς θήκης του.

Ἐξακολουθοῦσε ὁμως νὰ ψάχνη κάθε μέρα και τὸ μικρότερο θάμνο και τὴ μεγαλύτερη χουρμαδιά, μήπως βρῆ κανένα ἄλλο έντομο γιὰ νὰ πλουτίσῃ ἀκόμη τὴ συλλογὴ του. Ἐφραναζότανε δὲ τί μεγάλη ὑποδοχὴ ποῦ θὰ τοῦ ἔκανε ἡ Ἑταιρία δταν θὰ γύριζε στὸ Παρίσι, πλουτίζοντας τὴ συλλογὴ της, με νέα σπάνια έντομα!..

Ἐόγαλε τὸ μαντῆλι του, σκούπισε τὸν ιδρώτα, και στάθηκε γιὰ νὰ ξανασάνη. Κύτταξε ἔμπρός του. Τίποτε ἄλλο δὲν εἶδε, παρὰ ἀπέραντη ἐρημιὰ με μερικές, ποῦ και ποῦ, χουρμαδιές.

Ἐξαφνα ὁμως ἀκούγεται ἕνα βββββ, ὅπως κάνει ἡ μέλισσα δταν πετᾷ.

— Ἀ! Ἐντομο! Φωνάζει ὁ έντομολόγος και ἐτοιμάζει τὴν ἀπόχη του. Κυτάζει γύρω του και βλέπει ἕνα έντομο μεγαλύτερο ἀπὸ μέλισσα, ποῦ χρύσιζε και ἀλλάζε χρώματα στὸν ἥλιο.

— Ἀχ! Εἶνε χρυσοκάνθαρος, ποῦ καμμιά Ἑταιρία στὴν συλλογὴ της δὲν ἔχει. Θὰ τὸν πιάσω τώρα ἐγώ! Τί δόξα!.. Και ρίχνεται με τὴν ἀπόχη ὕψωμένη γιὰ νὰ τὸν πιάσῃ. Τὸ έντομο ὁμως ἔκανε κάτι ἐλιγμούς, ποῦ δταν ἔρριχνε τὴν ἀπόχη γιὰ νὰ τὸ πιάσῃ, γλυστροῦσε και τοῦ ἔφευγε!..

Μιὰ ὥρα σχεδὸν τὸ κυνηγοῦσε, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸ πιάσῃ, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζότανε, ὅλο και τὸ κυνηγοῦσε. Ἐφθασαν τώρα σ' ἕνα μέρος, ποῦ ἦταν πολλές μαζὶ χουρμαδιές, στὴ σκιά δὲ μιᾶς ἀπ' αὐτὲς ξαπλωμένος, κοιμότανε ἕνας ἀράπη. Ὁ χρυσοκάνθαρος ριχτήκε πετώντας πρὸς ἐκεῖ, ἀλλὰ και ὁ έντομολόγος ἀπὸ πίσω του.

Ἄμα ἔφθασε ὁ χρυσοκάνθαρος κοντὰ στὸν ἀράπη, ἄρχισε νὰ τριγυρίζῃ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του και σὲ λίγο τὰπ! κάθεται πάνω στὸ κεφάλι τοῦ μαύρου.

Ὁ έντομολόγος γεμάτος χαρὰ πλησιάζει — γιὰτί δὲν φοβότανε τοὺς ἀράπηδες — τοὺς εἶχε συνηθίσει — σηκώ-

νει τὴν ἀπόχη, και τὴ ρίχνει με ὀρμή, ἀπάνω στὸ κεφάλι τοῦ ἀράπη, γιὰ νὰ πιάσῃ τὸν χρυσοκάνθαρο χωρὶς νὰ συλλογισθῆ τὸ κεφάλι τοῦ δυστυχισμένου ἀράπη.

— Μπάμ! ἡ ἀπόχη ἀπάνω στὸ κεφάλι τοῦ ἀράπη... Ὁ τελευταῖος ἔβλεπε στὸν ὕπνο του, ὅτι πολεμοῦσε με τοὺς Σιάμ - Σιάμ, τοὺς ἐχθροὺς τῆς φυλῆς του, και τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποῦ ἔπεσε ἡ ἀπόχη ἀπάνω του, ἔβλεπε πῶς δύο ἀπὸ αὐτοὺς ὤρμουσαν ἀπάνω του με τὰ ρόπαλα γιὰ νὰ τὸν κομματιάσουν...

Πετάγεται ἔξαφνιασμένος ἀπάνω, με τρομαγμένες φωνές, νομίζοντας ἀκόμη πῶς ἦταν οἱ Σιάμ - Σιάμ, και σείοντας τὸ ρόπαλο, ποῦ ἦταν γεμάτο ρόζους, στὸ χέρι.

Βλέπει τὸν έντομολόγο νὰ τὸν κυτάξῃ με ἐκπληξία και ρίχνεται κατ' ἐπάνω του, με μορφασμοὺς ποῦ καὶ ἄλλο ἢ ἡσυχία ἔφερναν στὸν ἐπιστήμονα, ὁ ὅποιος παρατάει τὸν χρυσοκάνθαρο και τὸ βάζει στὰ πόδια γιὰ νὰ γλυτώσῃ...

Ἐτρεχε, ἔτρεχε μὲ τὴ δύναμι τῶν ποδιῶν του, και ἔνοιωσε τὸν ἀράπη ἀπὸ πίσω του ποῦ προσπαθοῦσε νὰ τὸν πιάσῃ. Μάλιστα τᾶκουσε μιὰ στιγμὴ τὸ ρόπαλο νὰ σφυρίζῃ κοντὰ σ' αὐτιά του καθὼς τὸ γύριζεν ὁ ἀράπη.

Πλησίασαν τώρα κοντὰ σ' ἕνα ποτάμι. Τί νὰ κάνει κ. Μπρίκ; Νὰ γυρίσῃ πίσω; Θὰ τὸν σκώτῃ ὁ ἀράπη; Νὰ πῆσῃ στὸν ποταμὸ; Θὰ πνιγότανε. Εἶχε ὁμως ἔλπει δὲς ὅτι κολυμπώντας θὰ ἐσώζετο.

Μ' ἕνα πήδημα διάσκελλίσει τὴ ὄχθη, και πέφτει στὸ ποτάμι. Ἀλλὰ αἰσθάνεται ὅτι πατεῖ σὲ στερεὸ πρᾶγμα. Κυτάζει καλύτερα και βλέπει πῶς ἦταν στὴ σκληρὴ ράχι ἑνὸς κροκοδείλου.

Ὁ Κροκόδειλος, κοιμότανε ἐκεῖ κοντὰ στὴ ὄχθη, δταν δὲ ἔπεσε στὴ ράχι του ὁ έντομολόγος, ξύπνησε και ἀνοῖξε τὸ στόμα του.

Ἦ τοῦ θαύματος!

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ πηδοῦσε ὁ ἀράπης, και πέφτει μέσα στὸ ἀνοικτὸ στόμα!

Χράπ! Ὁ Κροκόδειλος κλείνει τὸ στόμα του, και έντομολόγος ποῦ εἶχε περάσει στὴν ἀπέναντι ὄχθη, ἀκούει νὰ τρίξουν τὰ κόκκαλα τοῦ ἀράπη και τὸ νερὸ νὰ βράζει και κόκκινο ἀπὸ τὸ αἷμα!

Τὸ σεδαστὸν μέλος τῆς έντομολογικῆς Ἑταιρίας... ἀχίσε τὰ χοροπηδήματα ἀπὸ τὴ χαρὰ του...

Ποῦ φραναζότανε ποτὲ πῶς ἕνας κροκόδειλος θὰ ἔσωζε!..

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ε. ΔΡΑΚΟΣ
(Πρόσκοπος 4ης Ο. Α.)

ΣΤΗΝ ΒΟΖΑΝΗ

ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΑΣ Δ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

— Εἶν' ἐδῶ ; τὸ κατέβασες ;
 Τοῦ Μάρκου τὰ μάτια γιάλισαν.
 — Ναί, ἀπάντησε μὲ χαμηλὴ φωνή, δείχνοντας μιὰ σκοτεινὴ γωνιά ἀπὸ πίσω ἀπ' τὴν πόρτα· ἐκεῖ εἶναι.
 — Καλὰ ἢ μητέρα σου ὅμως δὲν πρέπει νὰ μάθῃ τίποτα παρὰ ὅταν ἔλθῃ ἢ στιγμῇ.
 — Παπποῦ ἐσὺ νὰ τῆς εἰπῆς, καὶ . . . .
 — Στάσου !
 Ὁ γέρος ἔβαλε τὸ χέρι πίσω ἀπ' τ' αὐτὶ του, καὶ τέντωσε τὸ κεφάλι.
 — Τ' ἦταν αὐτό ;
 Ὁ Μάρκος πήδησε ἀπὸ τὸ σκαμνί, καὶ ἢ μητέρα του μὲ τὸ ἓνα χέρι σηκωμένο, στάθηκε ν' ἀκούσῃ.
 Ἀπ' ἔξω στὸ παραθυρόφυλλο κάποιος χτύπησε σιγὰ τρεῖς φορές, ὕστερα ἀκουσαν βήματα στὰ δυὸ σκαλοπάτια ποὺ κατέβαιναν ἀπ' τὸ δρόμο, καὶ πάλι χτύπησαν τρεῖς φορές στὴν ἀμπαρομένη πορτίτσα τοῦ ὑπογείου.
 Ὁ Μάρκος ἔτρεχε ν' ἀνοίξῃ ὅταν ἢ μητέρα του τὸν ἀρπαξέ ἀπὸ τὸν ὄμο.
 — Στάσου ! Στάσου ! Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! Μήπως εἶναι . . . .
 — Ἐννοία σου ! εἶπεν ὁ γέρος· μὴν τρομάξεις ! Ἄν ἔλθουν Τοῦρκοι δὲ θ' ἀκούσης χτυπήματα στὴν πόρτα ! Ἄνοιξε Μάρκο ! Ὁ γιατρός θὰ εἶναι.
 Μὰ ὅταν ὁ Μάρκος τραβήξῃ τὴν ἀμπάρα ὁ ἄνθρωπος ποὺ μαζί μὲ τὸν ἀνεμοστρόβιλο καὶ τὸ χιονόνερο, ἔπεσε σχεδὸν ἀπάνω τους δὲν ἦταν ὁ γιατρός ὁ Βαλάσης, μὰ ἓνας νέος τυλιγμένος μέσα σὲ μιὰ χονδρὴ γούνα μὲ τὸν γιατὰ σηκωμένο τόσο ψηλὰ ποὺ σχεδὸν τοῦ ἔκρυβε τὸ πρόσωπο.
 Ὁ Μάρκος ἔσπρωξε πάλι τὴν ἀμπάρα στὴ θέσι της.
 — Παπποῦ, εἶπε γυρνώντας ἀπὸ τὴν πόρτα· εἶναι ὁ Δημήτρης ὁ Μπαλοῦρας.
 Ὁ ξένος κύταξε τριγύρω του κ' ἐπλησίασε στὸ μαγκάλι. Ἡ βροχὴ ἔσταζε ἀπὸ τὰ μαλλιά του κ' ἀπ' τὸ ξανθὸ τὸ μουστάκι του.
 — Κύριε Ρήγα ! ἄρχισε βιαστικὰ μ' ἔστειλαν νὰ σὰς βρῶ. Περιμένουμε, περιμένουμε, κ' ὁ γιατρός ὁ Βαλάσης δὲ φάνηκε. Λοιπὸν μοῦ παρήγγειλαν οἱ ἄλλοι ἂν θέτε σεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσητε σὲ ποιοῦ σπιτί εἶναι ἀποθηκευμένα τὰ ὄπλα . . . νὰ σπάσωμε τὴν πόρτα. Ἄλλος τρόπος δὲν εἶναι.
 Ὁ γέρος τὸν κύταξε·
 — Τὸ σπιτί ! . . . ἐπανέλαβε· τὸ σπιτί ! Μὰ δὲν τὸ ἔξρω ! Μείναμε σύμφωνοι νὰ μὴν τὸ πῆ κανενός.
 Ὁ νέος χτύπησε μὲ ἀπελπισία τὸ κεφάλι του·
 — Καὶ τώρα ! φώναξε· καὶ τώρα ! Τί θὰ κάνουμε ;
 — Πόση ὥρα πέρασε ἀπὸ τὴ συμφωνημένη ; ρώτησε ὁ γέρος.
 — Μιὰ-μισὴ· καὶ παραπάνω.
 — Περιεργὸ πρᾶμα γιὰ τὸ γιατρό, αὐτὸς ποὺ εἶναι τόσο ταχτικός !

— Κύριε Ρήγα . . . ἄρχισε ὁ νέος κ' ἔπειτα κοντοστάθηκε·
 — Λέγε ! Τί εἶναι ;
 — Νά ! Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀνησυχοῦν πολὺ, ἴσια, ἴσια γι' αὐτό.
 — Ἀνησυχοῦν ; Ἐμαθάν τίποτα ;
 — Ὅχι, μὰ ὅλοι τὸν ξέρουν τὸν Βαλάση τὴ πατριώτης ποὺ εἶναι . . . τὸ ξέρουν καὶ οἱ Τοῦρκοι . . . καὶ τὸ σπιτί του εἶναι σὲ μοναχικὸ μέρος· ἔξω ἀπ' τὴν πόλη !
 Ὁ γέρος ἀνασηκώθηκε λίγο· τὰ μάτια του γιάλιζαν.
 Ἡ στιγμῇ τῆς μεγάλης ἀνάγκης φαίνονταν νὰ τοῦ εἶχε δώσει νέα ζωή.
 — Κάποιος πρέπει νὰ πάῃ ἀμέσως στὸ σπιτί του νὰ δῆ τί τρέχει.
 — Εἶναι καιρὸς τώρα ποὺ ἤθελα νὰ πάω ἐγώ, εἶπεν ὁ Μπαλοῦρας· μὰ οἱ ἄλλοι λένε πὼς δὲν πρέπει νὰ μᾶς λείψῃ οὔτε ἓνας ἄντρας, καὶ πὼς ὁ γιατρός μπορεῖ στὸ μεταξύ νὰ ἔλθῃ ἀπὸ ἄλλο δρόμο. Μὰ περνᾷ, βλέπετε, ὁ καιρός, καὶ πρέπει, πρέπει νὰ εἴμαστε ὀπλισμένοι ! — τουλάχιστον ν' ἀκριβαπωλήσωμε τὴ ζωὴ μας, νὰ μὴ σφαχθοῦμε σὰν πρόβατα, σὰν τοὺς δυστυχισμένους τοὺς χθεσινούς !
 — Ποίους χθεσινούς ; Ποίους !
 Καὶ οἱ τρεῖς ἔκαναν τὸ δῶμάμα· ὁ γέρος σφίγγοντας τὰ χέρια τῆς πολυθρόνας· ὁ Μάρκος ποὺ ἀρπαξέ τὸν Μπαλοῦρα, κ' ἢ μητέρα του ποὺ ἢ φωνὴ τῆς ἔτρεμε·
 — Ἐνόμιζα πὼς τὰ μάθετε !
 Ὁ Δημήτρης ὁ Μπαλοῦρας κύταξε τριγύρω του σὰν νὰ φοβᾶται πὼς θὰ τὸν ἀκούε κανένας· κάθησε σ' ἓνα σκαμνί κ' ἔκρυψε τὸ πρόσωπο στὰ χέρια του.
 — Ὁ πατέρας μου, ἄρχισε, κ' ἢ φωνὴ του ἦταν βραχνιασμένη, πῆγε χθὲς ὡς τὴ Σιδερένια Γέφυρα νὰ μάθῃ, ἂν ἦταν δυνατό, τὴν ἀλήθεια, καὶ τί γίνεται. Ντύθηκε Τοῦρκα, καὶ κανένας δὲν τὸν ξέρει σ' ἐκεῖνα τὰ μέρη. Φαίνεται πὼς ἔγινε μεγάλη μάχη χθὲς τὸ πρωὶ στὸ Σαραντάπορο, — ἄκουε τὸ κανονίδι λαμπρὰ . . . κ' ὁ στρατὸς ὁ δικός μας . . . δόξα νᾶχῃ ὁ Θεός . . . ἐνίκησε !
 Ὁ γέρος ἀνατινάχθηκε·
 — Παντοδύναμε Θεέ ! . . . ἐνίκησε ! Ἀλήθεια λές ;
 — Ἀλήθεια. Μὰ σταθῆτε λίγο . . . Οἱ Τοῦρκοι ἔφυγαν ἄταχτα πέρασαν ἀπ' τὸ χωριὸ τὸ Μεταξᾶ καὶ ἀνάγκασαν τοὺς περισσότερους κατοίκους ἀπὸ κεῖ νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν— πενήντα δυὸ ἦταν ! τοὺς ἔφεραν ὡς τὰ Σέρβια κ' ἐκεῖ τοὺς ἔχωσαν μέσ' τῆ φυλακῇ· κάθε λίγο καὶ λιγάκι ἀνοίγαν τὴ μεγάλη πόρτα κ' ἔχωναν κ' ἄλλους μέσα, — ὅσους δὲν εἶχαν προφθάσει νὰ ξεκόψουν. Ὡς τ' ἀργὰ εἶχαν μαζέψῃ πολλούς. Ὅταν βράδυσσε καὶ τὸ τουφεκίδι πλησίαζε, κ' οἱ Τοῦρκοι κατάλαβαν πὼς καὶ ἀπὸ κεῖ πρέπει νὰ πάρουν πόδι, ἀνοίξαν τὴν πόρτα τῆς φυλακῆς καὶ τοὺς ἀνάγκασαν ὅλους τοὺς δικούς μας νὰ βγοῦν ἔξω στὴν πλατεῖα. — 125 Χριστιανοὶ καὶ οὔτε ἓνα μαχαίρι δὲν εἶχε κανένας τους ! Τότε τὰ βρωμόσκυλα ἄρχι-

σαν να τραβούνε μέσα στο πλήθος! Πολλοί σκοτώθηκαν άμέσως, τους λυπήθηκε ο Θεός! Άλλοι δοκίμαζαν οι δύστυχοι να σπάσουν την Τούρκικη γραμμή με τὰ χέρια τους, μὰ τοὺς σούβλιζαν με τὶς λόγχες! Ἔπεφταν ἐκεῖ ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλο, γυναῖκες, γέροι, παιδιά, κατακομματιασμένοι με τὰ μαχαίρια, καὶ κόσκινο ἀπὸ τὶς σφαῖρες! Ἔνα παιδί, — ὁ πατέρας μου τὸ εἶδε, — πήδησεν ὡς ἀπάνω στὰ κεραμίδια μιάς ἀποθήκης, ἕνα τέτοιο πῆδο, πού στα καλά του δὲ θὰ μπορούσε νὰ τὸν κἀνῃ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τοῦ τράβηξαν στὴ ράχη κ' ἔπεσε πίσω κουβαριασμένος μέσ' τὴν πλατεῖα! Πρὶν ξεψυχήσουν οἱ ἄμοιροι τοὺς ἔκοβαν χέρια καὶ πόδια, κ' ἔσπαναν κεφάλια, καὶ τὰ μυαλά καὶ τὰ αἵματα λίμνιαζαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ!

Ὁ Μάρκος εἶχε ἀσπρίσει, κ' ἡ μητέρα του σωριάσθηκε καταγῆς κ' ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της στὰ γόνατα τοῦ γέρου.

— Ὡ Χριστέ μου! φώναξε κ' ἀνατρίχιασε δυνατά.
— Ὡ Χριστέ καὶ Παναγία!

— Οὔτε ὁ Χριστός, οὔτε ἡ Παναγία δὲν ἔβαλαν τὸ χέρι τους χθές, εἶπε ὁ Μπαλοῦρας κ' ἡ φωνὴ του ἔτρεμε. Ἦταν καὶ πέντε παπάδες με τοὺς ἄλλους ὁ Παπα-Νικόλας ἀπ' τὸ Παληογοράσειο, ὁ Παπα-Γεώργης ἀπ' τὸ Ὁρτάκιοι, κ' ἄλλοι τρεῖς ἀπ' τὸ Μεταξᾶ. Τὰ σώματά τους χάθηκαν στὴ λάσπη, τὰ ράσα τους γινήκανε λουρίδες, λουρίδες καὶ τὰ κεφάλια τους... ἄς τ' ἀφήσουμε μὴν τύχη καὶ τὰ δῆτε στὸν ὕπνο σας! Ὁ πατέρας σου εἶναι γέρος κ' ἔχει ζήσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ κάτω ἀπ' τοὺς Τούρκους, μὰ ποτέ του λέει, δὲν εἶδαν τὰ μάτια του τέτοια φρίκη!

Σηκώθηκε ὁ Μπαλοῦρας καὶ τέντωσε τὰ δυὸ του τὰ χέρια στὸν γέρο.

— Κύριε Ρήγα! σεῖς εἰστε σοφὸς ἄνθρωπος καὶ ξέρετε πολλὰ πράματα! Βοηθήστε μας! Τί νὰ κάνουμε; αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ παλιόσκυλα πού ἔκαναν αὐτὰ πού σᾶς εἶπα στὰ Σέρβια, ὅταν ἔφυγαν ἀπὸ κεῖ πρέπει νὰ πέρασαν πίσω ἀπ' τὴν Κοζάνη· οἱ περισσότεροι θὰ βρίσκονται τώρα στὸ Τσιτσιλέρ, ἀπάνω ἀπ' τὴν πόλη. Κάθε στιγμή μπορούν νὰ κατέβουν ἐδῶ ν' ἀρχίσουν τὰ ἴδια! Τοῦλάχιστο νὰ εἴμαστε ὀπλιζμένοι!... μερικοὶ μπορούν νὰ σωθοῦν!

— Ἀκουσέ με· εἶπεν ὁ Ρήγας, κ' ἡ φωνὴ του δὲν ἔτρεμε διόλου· «πήγαινε νὰ πῆς στὸν πατέρα σου καὶ στοὺς ἄλλους νὰ σπάσουν τὶς πόρτες ἀπ' τὰ τρία τ' ἀδειανὰ τὰ σπιτία δίπλα στὸ σχολεῖο, — πᾶς καὶ εἶναι κανένα ἀπ' αὐτά. Εἶναι νομίζω, κ' ἕνα ἄλλο κοντὰ στὴν Ἐκκλησία. Σ' αὐτὸ τὸ μεταξύ ἐγὼ θὰ φροντίσω νὰ στείλω κάποιον νὰ βρῆ τὸ γιατρὸ καὶ νὰ σᾶς φέρῃ τὸ κλειδί.

Ὁ Δημήτρης ὁ Μπαλοῦρας κύταξε μὲ ἀπορία τριγύρω του στὸ σκοτεινὸ ὑπόγειο.

— Ἔσεῖς;

— Ναί, ἐγώ... Μὴ χάνης τὴν ὥρα σου! Τρέξε νὰ τοὺς πῆς αὐτὸ πού σοῦ εἶπα.

— Πάω ἀμέσως, ἀπάντησε ὁ Μπαλοῦρας, κ' ἔτρεξε πρὸς τὴν πόρτα· Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς φυλάξῃ!

Πρὶν καλοπροφθάσει ὁ Μάρκος νὰ κλείσῃ πάλι καὶ νὰ βάλῃ τὴν ἀμπάρα, ὁ παπούς του τὸν φώναξε.

— Μάρκο! Ἔλα δῶ! Σὲ θέλω.

Μὰ ἡ νύφη του πετάχθηκε τρομαγμένη μπροστά του.

— Τί εἶναι Πατέρα; Τί θέλεις; Ἐγὼ νὰ στὸ φέρω.

— Ὁχι· εἶπε ὁ γέρος· αὐτὴ νὰ δουλειὰ τοῦ Μάρ-

κου! ἔπειτα γύρισε πρὸς τὸ μέρος ὅπου στέκουνταν ὁ ἔγγονός του· Παιδί μου· τοῦ εἶπε μὲ πολλὴ ἡσυχία· θὰ πᾶς ἀμέσως στὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ τοῦ Βαλάση, νὰ δῆς ἂν εἶναι κεῖ. Ἄν — Θεὸς φυλάξῃ — τοῦ ἔχει συμβεῖ κανένα δυστύχημα, τότε νὰ ψάξῃς παντοῦ νὰ βρῆς τὸ κλειδί πού ζητοῦν· θὰ εἶναι μεγάλο κλειδί σπιτιοῦ. Νὰ πάρῃς μαζί σου καὶ τὸ τουφέκι τοῦ πατέρα σου!

Ἡ νύφη του ἔβγαλε μιὰ μεγάλη κραυγή·

— Ὁχι, Πατέρα! Ὁχι! Δὲν ξέρεις τί τοῦ ζητᾶς! Εἶναι παιδί ἀκόμα καὶ ὁ κίνδυνος εἶναι φορικτός!

— Τὸ ξέρω· ἀπάντησε ὁ γέρος· ἀλλὰ μήπως νομίζεις πῶς ὁ κίνδυνος γιὰ ὅλα τὰ γυναικόπαιδα τῆς Κοζάνης, ἂν κατεβοῦν οἱ Τούρκοι πρὶν ὀπλισθοῦν οἱ ἄντρες θὰ εἶναι λιγώτερο φορικτός; Σῶπα κόρη μου! Πρέπει νὰ φανῆς ἄξια τοῦ ἀντρός σου! Ἐξέρεις καλά ὅτι ἂν ζοῦσε ἐκεῖνος σήμερα, θὰ τὸν ἔστελνε τὸ Μάρκο ὅπως τὸν στέλνω τώρα κ' ἐγώ. — Ἐπειτα γύρισε πάλι στὸ Μάρκο· «Θὰ πᾶς ἀπ' τὸ συντομώτερο δρόμο· νὰ τρέξης γρήγορα· ἂν κανένας θελήσῃ νὰ σὲ σταματήσῃ, νὰ μιλήσῃς σὺ πρῶτα! Πές· — «Τρέχω νὰ φέρω τὸ γιατρό. Ὁ παππούς μου εἶναι πολὺ ἄρρωστος». Κρέμασε τὸ τουφέκι σου στὸν ὦμο. Πρόσεξε νὰ μὴ τὸ μεταχειριστῆς παρὰ σὲ μεγάλη ἀνάγκη. Νὰ θυμᾶσαι νὰ μένης ψυχραῖμος, νὰ μὴν τὰ χάσης! Νὰ λογαριάζῃς τὴν ἀπόστασί σου. Νὰ ὠφεληθῆς ἀπὸ κάθε πέτρα, ἀπὸ κάθε ὕψωμα, ἢ ἀπὸ κάθε δέντρο· τοῦ δρόμου, ὅπως σοῦ ἔχουν μάθη. Νὰ θυμᾶσαι νὰ προφυλάγῃς τὸ ἀριστερό σου τὸ πλευρό, καὶ μὴν ξεχνᾶς πῶς ὁ καιρὸς πού σοῦ χρειάζεται νὰ σημαδέψῃς καλά, δὲν εἶναι χαμένος καιρὸς.

— Ναὶ Παππού!

Ὁ Μάρκος τράβηξε ἀπὸ τὰ ρούχα πού ἦταν ριχμένα σωρὸς χάμω, ἕνα κοντὸ γουνένιο ἐπανωφόρι καὶ τὸ φόρεσε, ἔπειτα σήκωσε μὲ προσοχὴ τὸ τουφέκι ἀπὸ τὴ γωνιά ὅπου στέκουνταν, καὶ τὸ κρέμασε στὸν ὦμο του.

Ἡ μητέρα του τὸν κύταξε μὲ ὀρθάνοιχα μάτια χωρὶς νὰ κἀνῃ βῆμα, μὰ τὴν τελευταία στιγμή σὰν ἔβαλε τὸ κασκέτο του καὶ τὸ κατέβαζε χαμηλὰ γιὰ νὰ τοῦ κρύψῃ τὰ μάτια, τὸν ἄρπαξε στὴν ἀγκαλιά της.

— Δὲν θὰ πᾶς! Εἶναι τρέλλα! Ἄν ἦσουν ἄντρες δὲ θᾶλεγα τίποτα, μὰ εἶσαι παιδί. Δὲ θέλω νὰ πᾶς! Ἐγὼ στ' ἀπαγορεύω! κ' ἐπιτέλους εἶμαι μητέρα σου!

Χωρὶς βία ὁ γέρος σήκωσε τὸ χέρι καὶ χώρισε τὰ δικά της καὶ ἄφησε ἐλεύθερο τὸ Μάρκο.

— Ἐχεις καὶ ἄλλη μητέρα, γιέ μου! σκλαβωμένη καὶ τυραννισμένη! τὴν πατρίδα σου! κ' αὐτὴ ζητᾶ τὴ βοήθεια σου! Πήγαινε!

Ὁ Μάρκος ἄρπαξε τὴ μητέρα του ἀπ' τὴ μέση καὶ σχεδὸν τὴ σήκωσε μαζί του ὡς τὴν πόρτα τοῦ ὑπογείου.

— Ἔλα νὰ μοῦ κλείσῃς τὴν ἀμπάρα ἀφοῦ βγῶ, Μάνα! τῆς ἔλεγε. Καὶ ἔννοιά σου! θὰ ἐπιστρέψω γρήγορα. Ὁχι! τῆς ἔλεγε κρυφὰ σφιγγονιάς τὴν κοντὰ του· μὴ μὲ φιλήσῃς τώρα! Σὰν ἔλθω πίσω!

Ὅταν ὁ Μάρκος παλεύοντας μὲ τὸν δυνατὸ ἄνεμο καὶ τὴ βροχὴ, γύρισε τὴ γωνιά τοῦ στενοῦ δρόμου, εἶδε στὸ ὕψωμα φῶς σ' ἕνα παράθυρο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Κάποιος παπᾶς θὰ διάβαζε τὶς νυχτερινὲς προσευχές. Τοῦ φάνηκε αὐτὸ τὸ φῶς σὰ συντροφιά παρηγορητικὴ, κ' ὅταν σὲ δεύτερο γύρισμα τοῦ δρόμου τὸ ἔχασε, νόμιζε πῶς τοῦ ἔλειψε κανένας φίλος.

Τὸ σκοτάδι ἀπλώνουνταν μπροστά του σὰν ἓνα ψηλὸ μαῦρο βουνό, πού ὅλη τὴν ὥρα τὸ πλησίαζε καὶ ποτὲ δὲν τὸ ἔφθανε. Καὶ καθὼς προχωροῦσε τοῦ φαίνονταν πῶς καὶ πίσω τὸ σκοτάδι γίνονταν βαθύτερο ὡς πού βρισκονταν στὴ μέση τῆς μαυρίλας, μακριὰ ἀπὸ ὄλους κι' ἀπὸ καθετὶ γνωστό. Κανένα κρότο δὲν ἄκουε, μόνο τὸ πολὺ νερὸ τῆς βροχῆς καὶ τὸ βογγητὸ τοῦ ἀνέμου.

Ἔσκυψε χαμηλότερα τὸ κεφάλι κι' ἄρχισε νὰ τρέξη γρήγορα.

Σ' ἓνα δυὸ σπίτια τῆς Τούρκικης συνοικίας διέκρινε φῶς πίσω ἀπ' τὰ καφάσια ἀλλὰ οἱ δρόμοι ἦταν ἔρημοι.

Ἐπαισαν τὰ σπίτια καὶ βρέθηκε στὸν ἀνοιχτὸ κάμπο.

Κάπου, κάπου πίσω ἀπὸ τὰ μαῦρα βρειὰ σύννεφα φαίνονταν τὸ φεγγάρι. Ἀλλὰ σχεδὸν προτιμοῦσε τὸ σκοτάδι γιατί τὰ μεγάλα κλαδιὰ τῶν δένδρων πού τὰ πετοῦσε ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἡ τρικυμία φαίνονταν σὰν τοὺς δράκους ἀπ' τὰ παλιὰ παραμύθια τῆς νταντᾶς του, πού ἔσκυβαν ἀπ' τὰ δέντρα νὰ τὸν ἀρπάξουν νὰ τὸν κάνουν κομμάτια.

Πίσω ἀπὸ κάθε κορμὸ, μέσα ἀπὸ κάθε λάκκο αἰσθάνονταν τὸ τουφέκι κάποιου κρυμένου Τούρκου πού τὸν σημάδευε.

— Κι' ἂν ἔχω τὴν τύχη νὰ μὲ σκοτώσῃ τουλάχιστο μονομιᾶς! ἔλεγε μέσα του, καὶ καθὼς ἔτρεχε τοῦ ἤρχονταν στὸ νοῦ τὰ ὅσα τοὺς διηγίθηκε ὁ Δημήτρης ὁ Μπαλοῦρας κι' ἀνατροχίαζε.

Ἀφοῦ ἔτρεξε πολλὴν ὥρα, ἡ τουλάχιστο τοῦ φάνηκε πολλή, στάθηκε μιὰ στιγμή. Κοντὰ θὰ εἶναι πιά τὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ, σκέπτονταν. Τέντωσε τὰ μάτια του ὅσο μποροῦσε στὸ σκοτάδι καὶ διέκρινε δυὸ μεγάλα πλατάνια σ' ἓνα μικρὸ ὑψωμα δεξιὰ του καὶ πέρα ἀπ' τὰ δέντρα τὴ μαύρη σκιά μιᾶς στέγης.

Ἐτρεχε πρὸς ἐκεῖ ὅταν ἔξαφνα ἀπὸ τὸ σκοτάδι μέσα ξεπρόβαλε μπροστά του ἓνας ψηλὸς ἄνθρωπος.

Κόπηκε ἡ ἀναπνοὴ τοῦ Μάρκου μὰ ἀμέσως πάλι βρῆκε τὰ λόγια του.

— Τρέχω γιὰ τὸ γιατρό, εἶπε· κάποιος εἶναι βαρεὶά ἄρρωστος.

Ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄρπαξε ἀπ' τὸν ὄμο κι' ὁ Μάρκος διέκρινε ἓνα γλωμὸ πρόσωπο μὲ γένεια καὶ μάτια κωκινισμένα πού τὸν κύταξαν μὲ προσοχή.

— Ποιὸς εἶσαι σύ; τὸν ρώτησε.

Ἡ φωνὴ ἦταν ἄγνωστη μὰ μιλοῦσε Ἑλληνικά.

— Εἶμαι ὁ Μάρκος ὁ Ρήγας.

— Ἄ! καλὰ! Καὶ γυρεύεις τὸν γιατρό τὸ Βλάση;

— Ναί· ἄφησέ με νὰ πάω νὰ τὸν βρῶ. Βιάζομαι.

— Στάσου μιὰ στιγμή! Ποιὸς εἶναι ἄρρωστος;

Ὁ Μάρκος τὸν κύταξε κι' ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ τὸν ρώτησε·

— Μοῦ λὲς παρακαλῶ, ποιὸς εἶσαι;

— Μὴ φοβάσαι, εἶμαι ὁ Μιχάλης ὁ Καστώρης ὁ τυπογράφος.

— Ἄ! εἶπε ὁ Μάρκος μὲ ἀνακούφιση· τότε, καλὰ· κανένας δὲν εἶν' ἄρρωστος, αὐτὸ μοῦ εἶπαν νὰ λέγω, μὰ ἀλήθεια μ' ἔστειλε ὁ Παπποῦς μου βιαστικά γιὰ μιὰ δουλειά, καὶ πρέπει νὰ τὸν βρῶ τὸ γιατρό.

Ὁ ἄνθρωπος σήκωσε τὰ χεῖρια ὑψηλά.

— Ἀχ! ὁ κακομοῖρης ὁ γιατρός!

— Τί; Τί λὲς; φώναξε τρομαγμένος ὁ Μάρκος.

Μὰ ὁ ἄνθρωπος τοῦ σκέπασε τὸ στόμα μὲ τὸ χέρι.

— Σῶπα γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Νὰ μὴ σ' ἀκούσουν! Μπορεῖ νὰ βρισκονται ἀκόμη ἐδῶ κοντὰ.

Ἐπειτα ἔβαλε τὰ χεῖρια τριγύρω του, γιατί ὁ Μάρκος κλονίσθηκε.

— Τὸ καημένο τὸ παιδί! Τὸν ἤξερες, ἔ; Μὰ καὶ ποιὸς δὲν τὸν ἤξερε, καὶ ποιὸς δὲν τὸν ἀγαποῦσε τὸ γιατρό μας; Νά, ἀκούμπησε ἀπάνω μου μιὰ στιγμή γιὰ νὰ συνέλθῃς!

Μὰ ὁ Μάρκος στάθηκε ὄρθιος.

— Ὅχι, εἶπε βιαστικά· πρέπει νὰ πάω στὸ σπίτι του εὐθύς, ἔρχεσαι μαζί μου, παρακαλῶ; Πρέπει νὰ ψάξω ἀμέσως γιὰ ἓνα κλειδί πού εἶναι ἐκεῖ... τὸ περιμένουν οἱ ἄντρες.

— Ὡς τώρα τὸχουν λάβει, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος γρήγορα· ἤμουν μαζί μὲ τὸν ἀδελφὸ μου ὅταν βρήκαμε τὸ γιατρό. Ἀκούσαμε τὴ φωνὴ του καὶ μπόρεσε ἀκόμα νὰ μᾶς πῆ δυὸ λόγια, κ' ἔτσι μᾶς ἔδωσε τὸ κλειδί καὶ μᾶς ἐξήγησε πού εἶναι τὸ σπίτι μὲ τὰ ὄπλα· κι' ὁ ἀδελφός μου πού τρέχει πιδ γρήγορα ἀπὸ μένα τὸ πῆρε ἀμέσως κ' ἔφυγε καὶ γὼ κἀθήσα μὲ τὸ γιατρό... μὰ τώρα... κι' ὁ Μάρκος εἶδε τὰ δάκρυα πού πλημύριζαν τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου· τώρα δὲ χρειάζεται πιά κανένα μαζί του!

— Τὸν εἶχαν πιάσει...; ἄρχισε ὁ Μάρκος, κι' ἡ φωνὴ του ἔτρεμε.

— Ὅχι, ὄχι! διέκοψε ὁ Καστώρης· τὸν σημάδεψαν ἀπὸ μακριὰ καὶ τὸν βρῆκε τὸ βόλι πρὶν κάνει πέντε βήματα ἀπ' τὴν πόρτα του γιὰ νὰ πάῃ μὲς τὴ χώρα. Κατόρθωσε ὁ δύστηνος κ' ἐσύρθηκε ὡς τὸ σπίτι κ' ἔπεσε ἐκεῖ πίσω ἀπ' τὴν πόρτα βουτυγμένος στὰ αἵματα, κ' ἔμεινε ἐκεῖ τόσην ὥρα νομιζοντας κάθε στιγμή πῶς θά'λθουν νὰ τὸν τυρανίσουν. Νὰ παλληκάρη! Τὸ περίστροφό του τὸ εἶχε στὴν τσέπη του κι' ὅποτε ἤθελε μπόρῳσε νὰ τελειώσῃ τὸ μαρτύριό του, κι' ἴσως ν' ἀποφύγῃ καὶ χειρότερα ἂν τὸν βρῖσκανε αὐτοὶ πού εἶχαν τραβήξει, μὰ δὲν ἤθελε γιατί ὄλο κ' ἔλπιζε πῶς κάποιος καλὸς Χριστιανὸς θὰ περνοῦσε ἀπ' ἐκεῖ γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὸ κλειδί νὰ τὸ πάῃ σ' αὐτοὺς πού τὸ περίμεναν. Ὅταν ἔδωσε ὁ Θεὸς ν' ἀκούσῃ ὀμιλίεσ Ἑλληνικὲς ἀπ' ἔξω, μᾶς φώναξε καὶ τρέξαμε μέσα καὶ τὸν βρήκαμε. Δόξα νάχῃ ὁ Θεὸς πού δὲν ὑπέφερε γιὰ πολλὴ ὥρα ἀφοῦ ἔφυγε ὁ ἀδελφός μου!

— Καὶ δὲν πλησίασαν ἄλλοι Τούρκοι;

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ — ΑΠΟΚΟΨΑΤΕ ΤΟ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΟ

ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ ἢ ΔΡΑΚΟΣ;

Κύριε Διευθυντά,

Ἐδιάβασα καὶ τὰ δύο διηγήματα καὶ προτιμῶ τὸ διήγημα .....

Ἐν..... τῆ..... 19

Ἐπογραφή καὶ διευθύνσεις

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΘΑΥΜΑ

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗ

Ἐπιστολή τρίτη.

Εἶναι παραμονή Πρωτοχρονιάς καὶ γι' αὐτὸ ὅλος ὁ κόσμος γυρῶζει στὰ ἐμπορικὰ νὰ φωνίσῃ κάτι τι τοῦ παιδιοῦ του, κι' ἂν δὲν ἔχει παιδὶ νὰ γελάσῃ, νὰ διασκεδάσῃ.

Φτωχοὶ καὶ πλούσιοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, γέροι καὶ νέοι ὅλοι τρέχουνε στὰ ἐμπορικὰ, τρέχω καὶ γὼ μαζὺ μὲ τὸν ἄλλο κόσμο γιὰ νὰ μὴν χάσω μιὰ τέτοια διασκέδασι, μπαίνω σ' ἓνα ἐμπορικὸ, καὶ βλέπω μιὰ γυναῖκα οὐλά φτωχή, καθὼς φαινόταν, μαζὺ μὲ τὸ μικρὸ τῆς παιδάκι νὰ κυττάζουσι διάφορα παιγνίδια.

Κάθε τόσο κάτι τὸ παιδάκι ἔλεε στὴν μάννα του, δείχνοντας ἓνα παιγνίδάκι κι' ἐκεῖνη πάλι μὲ μιὰ ὀλοφάνερη λύπη κάτι ἄλλο τοῦλεγε ποῦ δυσαρεστοῦσαι τὸ μικρὸ παιδάκι, τὸ ὅποιο ὅμως, χωρὶς νὰ λήη τίποτα ἐξακολουθοῦσε καὶ πάλιν τὴν ἐξέτασι τῶν παιγνιδιῶν.

Ὅλ' αὐτὰ μοῦ κινήσανε τὴν περιέργεια, τόσο πολὺ ὥστε δὲν μπόρεσα νὰ κρατηθῶ καὶ τοὺς πλησιάζω :

— Μαμάκα λέει τὸ παιδάκι, πάρε μου αὐτό, θάναί φθηνό.

— Ἄχ! παιδάκι μου, εἶναι πολὺ, μὰ πολὺ ἀκριδὸ...!

Τὰ εἶπε αὐτὰ μὲ τὴν λεπτὴ καὶ λυπητερὴ φωνουλά τῆς, ποῦ σὲ κάθε μιὰ λέξι κόμπιαζε, κι' ἔδειχνε ὅλη τὴ στενοχώρια ποῦ αἰσθανότανε, γιὰτὶ δὲν μπορούσε νὰ φχαριστήσῃ τὸ μικρὸ τῆς ἀγγελουδί, ποῦ ὅταν παιδί ποῦ ἦταν, τοῦ χτυποῦσανε στὰ μάτια, πάντα τὰ πιὸ φιγουράτα παιγνίδια, ποῦ φυσικὰ ἦτανε καὶ τὰ πιὸ ἀκριδὰ.

Τὸ μικρὸ ὅμως παιδάκι, ποῦ κι' αὐτὸ κατελχετο ἀπ' τὴν ἴδια λύπη, γιὰτὶ δὲν ἦταν δυνατό νὰ φχαριστήσῃ τὸν ἑαυτό του, βαρέθηκε πιά νὰ δείχνῃ τὰ παιγνίδια καὶ νὰ κούῃ τὴν ἴδια ἀπάντησι ὅταν νὰ κατάλαβε τὴν μεγάλη στενοχώρια ποῦχε ἢ μάννα του, καὶ θέλοντας νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν τῆς λέει μὲ τὴν καθαρὴ παιδιακίσι φωνή του.

— Μαμάκα μου, πάρε μου τότε ὅ,τι θέλεις σύ...!

Στῆς μάννας τὰ μάτια, μόλις ἄκουσε τίς λέξεις αὐτές, ἀμέσως ἀνάδλωσε ἓνα δάκρυ, δάκρυ χαρᾶς γιὰτὶ εἶχε ἓνα τέτοιο μικρὸ ἀγγελουδάκι, ποῦ κι' αὐτὸ καταλάβαινε τὴν δυστυχία τους, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ δάκρυ λύπης, ποῦ δὲν μπορούσε τώρα πᾶ νὰ τὸ φχαριστήσῃ γιὰ τὰ καλά του λόγια, παρὰ ὅπως καὶ πρῶτα. Μιὰ παρακαλεστικὴ φωνὴ πρὸς τὸ Θεὸ τῆς ξέφυγε, χωρὶς κἂν νὰ τὸ θέλῃ, ποῦ δὲν ἔλεγε τίποτε, ἀλλὰ ὑπονοοῦσε πολλά :

— Θεούλη μου...!

Φαίνεται ὅμως πῶς εἰσακούστηκε ἢ μικρὴ αὐτὴ προσευχὴ πρὸς τὸ Θεὸ καὶ κεῖ ποῦκανε νὰ βγάλῃ τὸ μαντῆλι τῆς, γιὰ νὰ σκουπίσῃ τὰ θερμὰ δάκρυά τῆς ποῦ τώρα ἄρχισαν νὰ κυλᾶν στ' ἀδύνατα μάγουλά τῆς, μιὰ δραχμὴ ἔπεσε χάμου. Ἀπὸ τὸ κρότο τῆς ἀμέσως ταραχτήκε, κυττάει πίσω, γιὰ νὰ δῆ μὴν ἔπεσε ἀπὸ κανένα

Κηριε διεφθηντα. — Κατὰ πρότον σὰς συνεχῆς δια το οντος καλιτεχνικον χριστουγενιατικο τεφχος σὰς το οπνον ομος παρ' ὀλιγον νὰ γινῃ αφορμὴ ἐματηρου ἐπησοδιου μεταξῆ ἐμου καὶ τῆς ἀδελφῆς μου Διλιτσας ἢ ὁποια ἐπηρε ἐνα φυλο ἀπο το περιοδηκοῦ δια νὰ τηλιξῆ ἐναν κουραμπιε ἢ ἀθλια ἐνο ἡξερε σι γραφο ἐγο μεσα κα ὀλιγο ἐληψε νὰ τῆς τρηψο τῆ μουρη ἀλλὰ ἐπανεβιη μαμα κα ὑπεσχεθη ἐπησίμως ὅτι θα μου ἀγοραση ἀλο ὀπερ κα ἐπραξε ἐντος τῆς ἡμερας κα οὕτω το ἐπησοδιον ἐλιξε ἡρινικὸς κα μου ἐδοσε ἢ Διλιτσα τον κουραμπιε γιὰ νὰ παφονὰ κλεσ κα ἐχο δηο περιοδηκὰ το ἐνα νὰ διαβαζο κα το ἀλο το λερομενο θα το δοσο στον Τάκι γιὰ τῆς οκτι μπαλες ποῦ μου κερδισε χθες στήν ταρατσα ὀπο πεζαμε κα ἤρθε ἢ Μαριγο κα μας ἐδιοξε γιὰ νὰ πλωσῃ ρουχα κα πρεπη νὰ ὀμολογησετε ὅτι ἰππεφθηνος ἐ ὀλα ταφτα ἡνε ὀ κηριος ἐφορος ποῦ δε μ' ἐγραφε προσκοπο διότι ἂν ἡχα κοντο κα σικηνὴ κα σουγια ἢ Διλιτσα δὲν θα ἡρχιζε ἐχθροπραξιας κατὰ τοῦ περιοδικου διότι θα τῆς ἐκοβα με το σουγια το κῆ φαλι τῆς κουκλας τῆς αφτο το ξερῆ ἀπο προηγουμένως ποῦ προχθες τῆς το ἐδηλοσα γιὰτι με ἡπῆ μαημου ἀνεφ ἐτερου ὀλος ἡμετερος.

ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗΣ

ἄλλο καὶ τὴν ἐπιστρέψῃ, παραδόξως ὅμως κανέναν δὲν ἦταν δίπλα τους.

Νόμισε λοιπὸν ἢ δυστυχισμένη πῶς ἦταν δικιά τῆς ποῖος ξέρει πῶς λησμονησμένη καὶ μὲ μεγάλη τῆς χαρὰ ποῦ τώρα πιά ἔκαμε κι' ἄστραψε τὸ πρόσωπό τῆς τὸ δακρυσμένο, γιὰτὶ τώρα πιά μ' αὐτὴ τὴν Θεόπεμπτη δραχμουλα μπορούσε νὰ φχαριστήσῃ τὸ γυιό τῆς, σκῦδε καὶ τὴν πέρνη.

Ἔτσι μὲ τὸ μικρὸ ποσὸ ποῦχε μαζεμένο καὶ τῆ δραχμουλα, μὲ μεγάλη τῆς χαρὰ ἀγοράζει ἓνα παιγνίδάκι ποῦ ἄρεσε καὶ τοῦ παιδιοῦ τῆς καὶ τοῦ τὸ δίνει.

Τὸ προσωπάκι τοῦ παιδιοῦ λαμποκοπάει ἀπ' τὴ χαρὰ. Μαζὺ ὅμως μ' αὐτὸ διπλάσια λαμποκοπᾶ καὶ ὄψι τῆς φτωχῆς τῆς μάννας...

Πόσο πιὸ πολὺ ἀξίζει αὐτὸ τὸ μικρὸ φτωχὸ παιγνίδάκι, ποῦ ἀγοράστηκε μὲ τὸν ἰδρωτὰ τῆς μάννας καὶ τῆ πρωτοχρονιατικὸ θαῦμα, ἀπ' τὰλλα, τὰ ἀκριδὰ παιγνίδια ποῦ οἱ πλούσιοι ἀγοράζουσι στὰ παιδιὰ τους κα πόσο μεγάλη ἢ ἀνέλπιστη χαρὰ τῆς μάννας ποῦφυγᾶ ἀπὸ τὸ μαγαζὶ μὲ τὴν βεβαιότητα πῶς ὁ Θεὸς ἔστειλε ἓνα παιγνίδάκι στὸ ἀγγελουδί τῆς...

Δέρισα.

ΜΠΑ·Γ·ΡΟΝ

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

(Μόνον ἐτήσιοι συνδρομηταὶ ἐγγράφονται).

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

Ένας δλοκλήρος χρόνος.

Σήμερα ἐνός δλοκλήρου χρόνου ζωὴ ἔφυγε γιὰ πάντα, θὰ σκεφθοῦν οἱ ἡλικιωμένοι μὲ μελαγχολία, ἐνῶ τὰ παιδιὰ, ποῦ βιάζονται νὰ γίνουν μεγάλοι, θὰ χαροῦν ποῦ ἐπροχώρησαν στὴ ζωὴ κατὰ ἕνα' χρόνο. Πολὺ εὐτυχημένα τὰ παιδιά, ποῦ βλέπουν μὲ χαρὰ καὶ μὲ ἐλπίδα τὸν καιρὸ νὰ φεύγῃ, γιὰτὶ νομίζουν πῶς αὐτὰ τὸ ὠραῖο πανηγύρι, ποῦ λέγεται ζωὴ, δὲν τελειώνει ποτέ. Καὶ ὅμως ἂν ἤξερατε, παιδιά, τί πολῦτιμος εἶνε ὁ χρόνος ποῦ πετᾷ! Καὶ πόσα πράγματα θὰ μπορούσαν νὰ γίνουν ποῦ δὲν ἔγιναν. Ζητήστε ἀπολογισμὸ ἀπὸ τὸν ἑαυτό σας. Πέστε στὸν ἑαυτό σας τί ἔκαμε σ' αὐτὸν τὸν χρόνο μέσα, τί ἐπέτυχε; Κι' ἂν δὲν εἴσθε καὶ τόσο εὐχαριστημένοι, ἂν νομίζετε πῶς θὰπρεπε νὰ γέλουν περισσότερα, εἰσέλθετε εἰς τὸ Νέο Χρόνο μὲ τὴν ὑπόσχεσι καὶ τὴν ἀπόφασιν διὰ τοῦ χρόνου, ὅταν θὰ γυρίζετε τὸ βλέμμα πίσω νὰ ἴδῃτε ἐνός ἔτους ζωὴ, θὰ σὰς ἱκανοποιοῦν ἢ πράξεις σας. Προσπαθήστε νὰ στολλῆτε τὴ ζωὴ σας, μὲ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερες καλὰς πράξεις καὶ τότε θὰ ἔχετε μιὰ εἰκόνα τοῦ παρελθόντος σας ποῦ θὰ σὰς ἐλκύῃ καὶ θὰ σὰς κἀννὴν περήφανους.

Τὰ Ἀγγλικά μαθήματα

Ἀπὸ τὸ παρὸν τεῦχος ἀρχίζουμε Ἀγγλικά μαθήματα. Ὁ «Καθηγητὴς σας» ὑπόσχεται πῶς σὲ 20 μαθήματα, δηλ. σὲ 5 μῆνες, (ἀφοῦ θὰ σὰς δίδωμε 4 μαθήματα τὸν μῆνα), θὰ καταρτισθῆτε ἀρκετὰ ὥστε νὰ γράφετε ἕνα εὐκολο γράμμα. Τὰ μαθήματα αὐτὰ θὰ σὰς βοηθήσουν ν' ἀλληλογραφήτε, ν' ἀνταλλάσσετε κάρτ-ποστάλ. γραμμικὰ ἔσομα κ.λ.π. μὲ Ἑγγλεζόπουλα καὶ Ἀμερικανόπουλα. Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνταλλαγὴν αὐτὴν.

Ἐπροτιμήσαμε τὴν Ἀγγλικὴν ἀντὶ τῆς Γαλλικῆς, γιὰτὶ ἡ τελευταία διδάσκεται στὰ σχολεῖα. Ὅπως βλέπετε μάλιστα, ὁ «Καθηγητὴς σας» ἀρχίζει τὰ ἀγγλικά μαθήματα μὲ τὴν ὑπόθεσιν διὰ τὸ παιδί ποῦ θὰ τὰ παρακολουθήσῃ ξέρει λίγα γαλλικά—δὲ χρειάζεται πολλά, μόνο συλλαβισμό. Ὅποιος δὲν ξέρει γαλλικά δὲν εἶνε δύσκολο νὰ μάθῃ τὰ ἀγγλικά μὲς μὲ μαθήματα. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ μάθῃ τὸ ἀγγλικὸ ἀλφάβητο καὶ τὴν προφορὰ τῶν συμφώνων. Φυσικὰ θ' ἀλληλογραφήσετε μὲ Ἀγγλους, Ἀμερικανούς, Γάλλους, Ἰσπανούς, Σέρβους κ.λ.π.

Μὲ τοὺς Ἰσπανούς καὶ τοὺς Σέρβους θὰ μωροδέσετε ν' ἀλληλογραφήτε γαλλιστὶ, ἔτσι θὰ ἐπιτευχθῇ καλλιτέρα ὁ τι ἐπιδιώκει ὁ προσκοπισμὸς ἢ ἀδελφοσύνη τῶν Ἐθνῶν διὰ τῆς ἐπικοινωνίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας γνωριμίας.

Τὸ παράρτημα

Σὰς ὑποσχεθήκαμε εἰς τὸ περασμένο τεῦχος τὸ Παράρτημα τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων», μιὰ δεκαπενθήμερο ἐφημερίδα γιὰ παιδιά. Δυστυχῶς ἀναγκασόμεθα ν' ἀναβάλουμε τὴν ἐκδοσὴν τῆς, γιὰτὶ δὲν κατορθώθη νὰ βροῦμε ἀρκετὸ χαρτί. Πάντως δὲν πρόκειται παρὰ περὶ μικρᾶς ἀναβολῆς. Εἰς τὸ ἐπόμενον ἢ τὸ πολὺ τὸ μεθεπόμενον τεῦχος τὸ παράρτημα θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐκδίδεται.

Τὸ Χριστουγεννιάτικο τεῦχος

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ κυκλοφορήσῃ τὸ Χριστουγεννιάτικο τεῦχος καὶ ἀμέσως σωρὸς ἐπιστολῶν συγχαρητηρίων κατέκλυσε τὰ Γραφεῖά μας. Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» μὴ δυναμένη ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅλους τοὺς φίλους σὲ καθένα χωριστὰ, τοὺς εὐχαριστεῖ καὶ τοὺς βεβαιεῖ, ὅτι θὰ προσπαθῇ πάντα νὰ τοὺς εὐχαριστῇ. Φυσικὰ μπορούσε νὰνε πολὺ καλλίτερο, ἂν ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὰ ἔξοδα καὶ οἱ κόποι εἰς τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθημεν. Ἀποδέψαμεν εἰς τὸ νὰ σὰς δώσωμεν ἕνα περιοδικὸ ποῦ νὰ παραβάλλεται μὲ τὰ καλὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν λιθογραφῆσιν, ἀπετύχομεν. Δὲν μπορούμε παρὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθειαν. Ἡ εὐθύνη τῆς ἀποτυχίας αὐτῆς ἂς μὴ καταλογισθῇ εἰς βάρος τῆς διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ. Τὸ λέμε αὐτὸ γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορά. Εἰς προσεχῆς πανηγυρικὸ τεῦχος τὴν εὐθύνην γιὰ κάθε ἀποτυχία, καθυστέρησιν ἢ λάθος τὴν ἀναλαμβάνει ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων».

Διὰ τὰς περιφερείας

Τὸ προσεχῆς τεῦχος, ποῦ θὰ κυκλοφορήσῃ στὰς 15 Ἰανουαρίου, θὰ ἀφιερωθῇ στοὺς Προσκόπους Ἡπειροῦ καὶ θὰ περιέχῃ εἰκόνας καὶ ὕλην σχετικὰς. Ἐλπίζομεν πῶς καὶ αἱ ἄλλαι περιφέρειαι θὰ μιμηθοῦν τοὺς Προσκόπους Ἰωαννίνων καὶ θὰ σπεύσουν νὰ μᾶς στείλουν, ὅτι χρειάζεται, δηλ. φωτογραφίες, ἕνα δυὸ διηγήματα, ἤθη καὶ ἔθιμα τοπικά, ἀνέκδοτα τοπικά, περιεργὰ τῆς περιφερείας τῶν κλπ. Ἐπίσης ἀπὸ τὰς Περιφερείας περιμένουμε νὰ ἐνισχύσουν δι' ἐράνων μεταξὺ τῶν Προσκόπων, καὶ τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν Προσκόπων Σερρῶν καὶ Καβάλλας. Εἴμεθα βέβαιοι ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ὁ ἔρανος θὰ ἐπιτύχῃ καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Ἐφέρουμε πῶς κάθε πρόσκοπος καὶ κάθε παιδί θὰ σπεύσουν νὰ στείλουν, ὅτι καθέναν δύναται.

Ὁ Ἀρχισυντάκτης

Στὸ Ταχυδρομεῖο

- Δός μου ἕνα γραμματόσημο τῶν 20, παρακαλῶ.
- Ὅριστε.
- Μὰ νὰ σοῦ πῶ στέλνω γράμμα μὲ πένθος. Δὲν ἔχετε γραμματόσημο μὲ μακρὴ γραμμὴ γύρω;

Εὐλογος ἀνυπομονησία

- Ὁ Ἀγαθόπουλος μαθαίνει ὅτι ὁ ἀδελφός του ἀπέκτησε πρῶτον τέκνον καὶ τρέχει εἰς τὸ σπίτι του.
- Κιλορρίζικο! φωνάζει ἀπὸ τὴ σκάλα γιὰ πέστε μου γρήγορα ἄγορι εἶναι ἢ κορίτσι.
- Τί βίξ ἔχεις νὰ μάθῃς; τοῦ ἀπκντᾷ ὁ ἀδελφός του ἔλα ἀπάνω πρῶτα.
- Τί βίξ ἔχω; θέλω ἐπὶ τέλους νὰ ἴδῶ τί ἔγινε ἢ θεῖα... (Ἀρροστόλιον)

Διονύσιος Χαρ. Φλωρεῶς

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑ!

Πώς θα μάθετε να συνεννοήσθε και να γράφετε ένα εύκολο γράμμα αγγλικά σε 20 Μαθήματα!

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟ

Ἡ Ἀγγλική γλῶσσα ἔχει τὰ ἴδια γράμματα μὲ τὴ Γαλλική. Τὰ σύμφωνα, ἐκτὸς ὀλίγων, προφέρονται ὅπως καὶ στὴ Γαλλική, μόνον τὰ φωνήεντα προφέρονται ἀλλοιωτικά. Ὅλη ἡ δυσκολία τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης εἶνε ἡ προφορά τῶν φωνηέντων. Τὰ σύμφωνα ποῦ προφέρονται ἀλλοιωτικά εἶνε τὰ ἑξῆς: Τὸ g ὅταν προφέρεται στὴ γαλλικὴ ὡς ζ τραχύ στὴν ἀγγλικὴ προφέρεται ὡς τζ τραχύ. Τὸ h προφέρεται ὡς χ ἑλαφρῶ. Τὸ j προφέρεται ὡς δδὸν δὲν ἀκούεται. Τὸ w στὴν ἀρχὴ τῆς λέξεως σάν γ (ἑλαφρῶ τόσο ποῦ νὰ μοιάζῃ καὶ σάν ου ἑλληνικό). Τὰ φωνήεντα εἶνε τὰ ἑξῆς:

a e i o u y

Καὶ προφέρονται: ἐή, ἱ, ἀή, ὄο, γιοῦ, γουάη. Ὅπως τὰ προφέραμε εἶνε μακρά. Καὶ προφέρονται μακρὰ ὅταν εἶνε πρὸ συμφώνου (ὄχι διπλοῦ) καὶ ἔπεται ἄλλο φωνήεν.

Παράδειγμα: pane (πέην) brede (μπρίντ) pine (πάην) bone (μπόον) fuse (φιούζ). Τὸ y ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα τοῦ i καὶ προφέρεται τὸ ἴδιο.

Ὅταν δὲν ἔπεται φωνήεν ἢ ὅταν εἶνε πρὸ δύο ἢ περισσοτέρων συμφώνων εἶνε βραχέα. Ἡ προφορά τῶν βραχέων φωνηέντων εἶνε δυσκολοτάτη, πολλοὶ λίγοὶ ξένοι τὰ προφέρουν ὅπως πρέπει, ἀπ' αὐτὸ ὅμως θὰ καταλάβῃ ὁ Ἀγγλος τὴν προφορά σας. Ὅταν εἶνε βραχέα προφέρονται: Τὸ a σάν α ἑλληνικό ποῦ ἀποκλίνει λίγο πρὸς τὸ ε. Παρατηρήσατε πῶς προφέρουν τὰ παιδάκια τὴ λέξι μαμά; Μὲ τέτοιο α μοιάζει. Τὸ e βραχὺ προφέρεται σάν ε ἑλληνικό. Τὸ i βραχὺ σάν ἰῶτα ἑλληνικό πολὺ γρήγορα, πολὺ σύντομα. Τὸ o βραχὺ σάν ο ἑλληνικό ποῦ μοιάζει μὲ α. Τὸ u βραχὺ σάν τὴ γαλλικὴ δίφθογγο eu στὴ λέξι peu καὶ τὸ y βραχὺ ὅπως τὸ i.

Τὰ βραχέα τὰ σημειώνουμε μὲ παχέα γράμματα γιὰ νὰ μὴ τὰ προφέρετε ἀκριβῶς ὅπως τὰ ἑλληνικά.

Παράδειγμα: pan (πάν) bred (μπρέντ) pin (πίν) bon (μπόν) fass (φεις).

Τοῦ ἀνωτέρου κανόνος ὑπάρχουν πολλὲς ἐξαιρέσεις, ὅπως θὰ ἰδοῦμε.

Τὸ a ἔχει καὶ ἄλλες προφορές. Ὅταν εἶνε πρὸ τοῦ l (μονοῦ ἢ διπλοῦ) προφέρεται σάν δύο ο ἑλληνικά.

Παράδειγμα: all (όολ) ball (μπόολ). Ἐπίσης τὸ a πρὸ τοῦ r ὅταν δὲν ἀκολουθεῖ φωνήεν (ὑπάρχουν καὶ ἐδῶ πολλὲς ἐξαιρέσεις) προφέρεται ὡς δύο α ἑλληνικά π. χ. far (φάρ) bar (μπάρ) car (κάρ). Προσέχετε τὸ r νὰ τὸ προφέρεται πολὺ λίγο. Μόλις ν' ἀκούεται.

Τὸ oo προφέρεται ὡς ου ἑλληνικό, π. χ. book (μπουκ) broom (μπρούμ) loom (λούμ).

Τὸ ow προφέρεται πότε άου πότε όου, π. χ. how (χάου) now (νάου) row (ρού) low (λόου). Προσέχετε στὸ άου νὰ μὴ προφέρεται ἰτὸ ου πολὺ. Νὰ μοιάζῃ λίγο μὲ άο.

Τὸ ea προφέρεται πότε ἦη πότε έε, π. χ. dream (ντρέημ) mean (μήην) read (ρέεντ).

Τὸ th προφέρεται πότε θάν θ πότε σάν δ. Παράδειγμα: the (θή), then (θέν), this (δίς), that (δάτ), think (θίνκ) thin (θίν).

Τὸ ng στὸ τέλος προφέρεται ὅπως τὸ ἑλληνικό γγ στὴ λέξι ντιγγ (δὲν ἀκούεται δηλαδὴ τὸ γκ, ἀλλὰ μόνον τὸ ν γίνεται ἔργον).

Τὸ gh πρὸ τοῦ t δὲν προφέρεται, π. χ. right (ράιτ) light (λάιτ) fight (φάιτ). Στὰς λέξεις αὐτὰς βλέπετε πῶς τὸ i εἶνε μακρὸν παρὰ τὸν κανόνα ποῦ εἶπαμε.

Ἔως ἐδῶ ἀρκοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος γιὰ τὴν προφορά. Ἄλλωστε θὰ τὴν σημειώνουμε σὲ κάθε λέξι, καίτοι εἶνε ΑΔΥΝΑΤΟ νὰ σημειωθῇ ἡ ἀγγλικὴ προφορά μὲ ἑλληνικά γράμματα, ἀφοῦ ΚΑΝΕΝΑ ΣΧΕΔΟΝ ἀγγλικὸ φωνήεν δὲ μοιάζει μὲ ἑλληνικό.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

Μὴν προχωρήσετε στὸ δεύτερο μάθημα, ἂν δὲ μάθετε τελείως καλὰ τὸ πρῶτο.

I (αἱ), ἐγώ, (γράφεται πάντα κεφαλαῖο), you (γιου) εἶμι he (χί) αὐτός, she (σή, τραχύ τὸ σ) αὐτή, it (έτ) αὐτό, we (γούι) ἡμεῖς, you (γιου) σεῖς, they (δέι) αὐτοί.

I have (αἱ χαβ) = ἔχω, I am (αἱ αμ) = εἶμαι, he has (χί χαζ) = ἔχει, he is (χί εζ) = εἶνε (ἐνικ.)

good (γκούντ) καλός, bad (μπάντ) κακός, this (δεις) αὐτὸς, ἡ, ὁ, that (δατ) ἐκεῖνος, η, ο.

man (μαν) ἄνθρωπος, woman (γούμαν) γυναῖκα.

my father, (μαί φάαδερ) = ὁ πατέρας μου,

your mother (γιούρ μώδερ) = ἡ μητέρα σου,

his sister (χίζ σέστερ) = ἡ ἀδελφή του,

how (χάου) = πῶς, here (χίαρ) ἐδῶ, there (δέαρ) ἐκεῖ where (γούεαρ) ποῦ, we are (γούι άαρ) εἶμεθα.

Τὸ I have καὶ τὸ I am κλίνονται ὡς ἑξῆς:

I have, you have, he, she, it has
we have, you have, they have.

I am, you are, he, she, it is,
we are, you are, they are

Ἡ ἐρώτησις ὅπως καὶ εἰς τὴ Γαλλική. Πρῶτα τὸ ρῆμα καὶ ἔπεται τὸ ὑποκείμενο. Στὴν Ἀγγλικὴ ἔχομε, ὅπως καὶ στὴ Γαλλικὴ, ἀρθρον ἀόριστο, ποῦ εἶνε τὸ a (εἰ) πρὸ συμφώνου καὶ an (έν) πρὸ φωνήεντος (χάριν εὐφωνίας). Π. χ.:

a book (εἰ μπουκ), βιβλίον, an apple (έν άπλ) μήλο pencil, (πένσελ) μολύβι, what? (γουάτ), τί! who? (χού) [ποῖος;

I am not (αἱ άμ νότ) = δὲν εἶμαι.

white, (χουάιτ) λευκός, black (μπλάκ) μαῦρος,

red (ρέντ) κόκκινος, blue (μπλιού) γαλάζιος,

Johh (τζόν) Γιάννης, Mary (μέρη) Μαρία

boy (μπόι) παιδί, girl (γκευρλ) κορίτσι,

very well (βέρε γουέλ) πολὺ καλά.

Μάθετε καλὰ ὅλας τὰς λέξεις αὐτὰς καὶ ἔπεται μεταφράσατε τὸ παρακάτω θέμα:

ΘΕΜΑ 1

Who is this man? — This man is my father. — Is John here? — What have you? I have a very good apple. — How is your father? — He is not very well. — This pencil in blue; it is not red. —

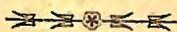
Where are they? — What have you there? Mary is a very good girl. — This boy is my brother. — Is that man your father? — What is she? — She is his sister. — His mother is a very good woman. What is this? This is a book. — This is his apple. — Is this your pencil? We are brothers. (πληθυντικός) — Where is your mother? This is not a very good pencil. — Who is he? He is his father. — Who is there? I am. — Are you John? — Your mother has a black pencil. — He is a bad boy.

Όσες άπορίες έχετε (όχι έκτός τών δημοσιευομένων μαθημάτων όμως), μπορείτε να τής γράψετε στη «Ζωή τών Προσκόπων», (διά τόν κ. Καθηγητήν τής Αγγλικής), και θά σάς άπαντήση στήν Άλληλογραφία.

Άν δυσκολευθήτε στήν άρχή, μήν άπελπισθήτε, δέν πειράζει. Δέν σημαίνει αυτό πώς δέν μπορείτε να εξακολουθήσετε τα μαθήματα.

Προσέχετε αυτά που γράφομε με παχεία στοιχεία. Άν σάς είνε εύκολο, ρωτήστε κανένα που ξέρει άγγλικά να σάς βοηθήση μόνο στήν προφορά τών βραχέων φωνηέντων.

Ο Καθηγητής σας

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

Οι «μπουναμάδες»
τών εκατομμυριούχων

Μαζύ με τὸ Νέον Ἔτος ἤλθε καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν δώρων. Χιλιάδες παιδιὰ περιμένουν τὴν ἐπέτειον αὐτὴ με καρδιοχτύπι ἀναμένοντας τοὺς «μπουναμάδες» ποῦ θὰ τοὺς κάμουν οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς των. Καὶ τώρα ἀκόμη ποῦ ὄλα τὰ εἶδη εἶναι εἰς τὸ διπλάσιον, (τὸ ἐλάχιστον) τῆς ἀρχικῆς των ἀξίας, τὸ πατροπαράδοτον αὐτὸ ἔθιμον, τῆς προσφορᾶς τῶν δώρων, ἐξακολουθεῖ νὰ υφίσταται ὡς μία καθιερωμένη πλέον συνήθεια καὶ ἐρριζώθη εἰς τὰ ἤθη τῶν χριστιανικῶν λαῶν τοῦ κόσμου ὡς μία ὠραία ἐκδηλωσις αἰσθημάτων ἀμοιβαίας ἀγάπης, ἡ ὁποία συγκινεῖ καὶ ἐνθουσιάζει μικροὺς καὶ μεγάλους. Τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἡ ἀνθρωπότης ὀλόκληρος χαιρετίζει με χαρὰ καὶ εὐθυμία τὸν νέον σταθμὸν τῆς ζωῆς τρέφουσα πάντοτε τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ Νέον Ἔτος θὰ εἶναι καλλίτερον καὶ εὐτυχέστερον τοῦ προηγουμένου. Ἡ ἐλπίς τοῦ ἀνθρώπου δύναται νὰ παρομοιασθῇ με τὴν Λεωνοβαίαν Ὑδραν. Ὅπως ταύτης ὅταν ἀπεκόπτετο μία κεφαλὴ ἀνεφύετο ἄλλη, οὕτω καὶ ἐκελεν διατηρεῖται, πάντοτε ἀδιάσειτος. Ὁ ἀνθρώπος ζῆ με τὴν ἐλπίδα. Παρ' ὄλα τὰ βάσανα, παρ' ὄλα τὰς ἀποδοκιμασίας τῆς τύχης, παρ' ὄλα τὰς πικρίας ἐλπίζει, ἐλπίζει πάντοτε.

* *

Χάρην τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἀγαπητῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» παραθέτω κατωτέρω μερικὰ παραδείγματα

προσφορᾶς δώρων τῶν εκατομμυριούχων πρὸς τὰ παιδιά των ἀν καὶ φοβούμενος μήπως ὁ Κοιτογεβιδούλης μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν των καταληφθῇ ἀπὸ . . . Μπολαεβικικὰς ἰδέας. . . Ἡ μικρὰ κόρη τοῦ πλουσιωτάτου Ἀρχιεβάλδου Σαρὸν μὲ Πρωτοχρονιὰ ἔλαβεν ὡς δῶρον παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς μίαν τεραστίαν κοῦκλαν ἡ ὁποία ἐστοιχίσει 8.000 δολλ. καὶ ὁμοια τῆς ὁποίας δέν ὑπάρχει ἄλλη. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ πρόσωπόν τῆς εἶχεν ἐπεξεργασθῇ ὁ διασημότερος γλύπτης τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ὅτι εἰς τὸν στόμαχόν τῆς ὑπῆρχε φωνογράφος διὰ τοῦ φωνίλου ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐκίνηε τὰ χεῖλη τῆς καὶ τὰ βλέφαρά τῆς. Ἐκτὸς τούτων περιεπάτει μόνη, τῆς εἶχε δώδεκα ἐνδυμασίας, δακτυλίδια, ὑποκάμισα, ὑποδήματα, χειρόκτια, δωμάτιον φωτιζόμενον δι' ἠλεκτροικοῦ, λουτροῦνα καὶ ἰδιαιτέραν θάλαμη πόλον! Ἡ μητέρα πάλιν ἄλλου εκατομμυριούχου παιδιοῦ προσέφερεν εἰς αὐτὸν τεράστιον μηχανήμα τὸ ὁποῖον παρίστα μέγα χωρὸν μετὰ τὸ σχολεῖόν του, μετὰ τὴν ἐκκλησίαν του, μετὰ τὸ καφενεῖόν του, μετὰ τὸν ποταμὸν του, μετὰ τὰς οἰκίας του κτλ. Ὀλίγον μακρότερον ἐφαίνοντο πλοῖα πλέοντα εἰς λίμνην καὶ λέμβοι ἐκινουῦντα ὑπὸ ἰσχυρῶν κωπηλατῶν. Ἀμάξια διέτρεχον τὰς ὁδοὺς, ἐργάται ἐφόρτωναν σάκκους εἰς φορητὰ, αἱ πτέρυγες τῶν ἀνεμομύλων ἐστρέφοντο καὶ οἱ κώδωνες τῆς ἐκκλησίας ἐκτυποῦσαν. Ὁμιλος παιδιῶν ἔπαιζαν βόλους εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ χωρικοὶ συνεζήτην πρὸ τῶν τραπέζων τοῦ καφενεῖου. Τὸ μηχανήμα τοῦτο κινεῖται δι' ἠλεκτροισμοῦ. Ὁ Κάρολεξ ὅμως ἐδώρησεν εἰς τὴν κόρην του δῶρον πολὺ ὠφελιμώτερον ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα, ἔδωσεν δηλ. εἰς αὐτὴν μέγαρον συγκείμενον ἀπὸ 100 δωμάτια καὶ στοιχίζον 12.500.000 φράγκα! Ὁ στολισμὸς τῆς αἰθούσης τῆς μουσικῆς ἐστοιχίσει μόνον 100.000 φρ. διὰ δὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δεσποινίδος Κάρολεξ ἀπητοῦντο 50 ὑπηρεταί. Ἀρὰ γε ὅμως οἱ εκατομμυριούχοι αὐτοί, οἱ προσφέροντες δῶρα χιλιάδων εἰς τὰ παιδιά των, ἐνθυμοῦνται ὅτι ὑπάρχουν καὶ πτωχὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον δῶρα δέν ἔχουν κατὰ τὰς ἐορτὰς ποῦ ἔρχονται, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ φᾶνε; Καὶ οἱ πλούσιοί μας θὰ ἐνθυμηθοῦν, ὅτι ὑπάρχουν ἀδελφοί μας στήν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν στερούμενοι τῶν πάντων καὶ πεθαίνοντες σὺν πύχως, σὺν γδύμνια καὶ σὺν πείνῃ; Τὸ ἐλπίζομεν, ὅπως ἐλπίζομεν ὅτι καὶ κάθε παιδί δέν θὰ ξεχάσῃ τὸν Ἔρανον τῆς ἀγαπητῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» διὰ τοὺς ἀδελφούς προσκόπους Σεραῶν καὶ Καβάλλας.

(Ἀθῆναι)

K. ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ

Τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» θὰ ἐκδοθῇ εἰς 16 σελίδας καὶ θὰ ἀφιερωθῇ εἰς τοὺς Προσκόπους τῆς Ἡπείρου καὶ θὰ περιέχῃ Ἡπειρωτικὰ διηγήματα, ἔθιμα, ἀνέκδοτα κλπ. κλπ. Ἐπίσης καὶ ἀνέκδοτες εἰκόνας τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων, τῶν Προσκόπων Ἰωαννίνων, εἰκόνας χωρικῶν τῆς Β. Ἡπείρου κλπ. κλπ. Στελετατε καὶ αἱ ἄλλαι περιφέρειαι σχετικὴν ὕλην καὶ εἰκόνας μετὰ τὴν περιφέρειάν σας καὶ θὰ ἀφιερῶσωμεν ἓνα τεῦχος καὶ σὲ σᾶς.

Ε' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΕΝΑ: 5 ΔΡ. ΜΕΤΡΗΤΑ

Να σχηματισθῆ ὁ ἀριθμὸς 24 μὲ τρεῖς ἀριθμοὺς, ποῦ νὰ εἶνε καὶ οἱ τρεῖς ἴδιοι. Ἀποκλείεται ὁ ἀριθμὸς 8. Δὲν εἶνε ἀνάγκη καὶ οἱ τρεῖς νὰ εἶνε χωριστά. Ὑπάρχουν δύο λύσεις. Ὅποιος στείλει καὶ τὰς δύο θὰ λάβῃ 5 δραχμάς εἰς μετρητά. Ἀπαντήσεις δεχόμεθα μέχρι 10 Φεβρουαρίου.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ „ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ“

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Β'. ΟΜΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	Δραχμάς 43.—
Κ. ΜΕΛΑΣ, Γ. Ε.	» 300.—
ΔΟΥΤΣ ΜΠΕΝΔΥ	» 100.—
(Ἐφορος Ἀττικοβοιωτίας)	
Ταχμ. HERBERT S. PULLAR	» 100.—
(Ε. Προσκοπῶν τοῦ Perth, Σκωτία)	
Τὸ ὄλον	Δρχ. 543.—

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Α. GADDUM

Ὁ κ. Ἀρθούρος Γκάντεμ, ὁ συμπαιθέτατος φίλος τῶν Ἑλληνικῶν Προσκοπῶν καὶ ὄλων ὄσοι ἠτύχησαν νὰ γνωρισθῶσι μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν τετράμησον ἐνταῦθα διαμονὴν του ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν. Ἐκεῖ θὰ εὖρη πάλιν τοὺς ἀνυπομονοῦντας διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀγαπητοῦ τῶν Ἐφόρου μαθητευομένων του, οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν ἐπανιδῶσι Γενικὸν ἤδη Ἐφορον Μαθητευομένων, διότι κατὰ τὴν ἀπουσίαν του προήχθη εἰς τοιοῦτον κατὰ τὸ τελευταῖον ἐν Λονδίῳ Συνέδριον τῶν Ἐφόρων τοῦ Ἀγγλικοῦ Προσκοπισμοῦ, συγκληθέν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Σερ Μπάδεν Πάουελ. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃ τοὺς Ἑλληνας προσκόπους, ὑπὲρ τῶν ἐποίων μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος καὶ αὐτοθυσίας ἐιργασθῆ πρὸς διοργανώσιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰ διδάγματα τῆς μακρᾶς πείρας τῶν Ἀγγλῶν καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου του ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τοῦ προσκοπισμοῦ εἰς ὄλον τὸν κόσμον.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του παρετέθη ἐν τῇ Ξενοδοχείῳ Palace μὲγά ἐπίσημον ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, οἱ Ἐφοροὶ καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Περιφέρειᾶς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ πρώτου Τοπικοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου τοῦ Σ.Ε.Π. κ. Ἰω. Βλαδιανός. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια τοῦ γεύματος τούτου, τὸ ὁποῖον διεξήχθη ἐν προσκοπικῇ ἀδελφούσῳ, ὁ προεδρεύων αὐτοῦ, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ κωλυθέντος νὰ προσέλθῃ λόγῳ παραταθέντος Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου καὶ Πρόεδρος τοῦ Σώματος κ. Α. Γληνός ἤγειρε πρός αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ εὐγενοῦς ξένου, εἰς τὴν ἐποίαν ἐξῆρε τὸ ἐν Ἑλλάδι ἔργον αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα μεγάλην ἀγάπην του, ἣ ὅποια καταφαίνεται εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ πᾶσαν πρᾶξιν του κατὰ τὴν ἐπὶ μῆνας δλοκλήρους οργανωτικὴν ἐργασίαν του. Ἐκφράζων δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Α. Συμβουλίου καὶ ὄλων τοῦ ἑλληνικοῦ προσκοπισμοῦ πρὸς τὸν ἀπερχόμενον πολῦτιμον φίλον διὰ τὴν συνδρομήν, τὴν ἔποιν παρεσχέ πρὸς εὐδωσίαν τοῦ προσκοπικοῦ θεσμοῦ ἐν Ἑλλάδι, προσέφερεν εἰς αὐτὸν ἀμνηστικὸν κύπελλον μὲ τὴν ἐπιγραφήν «Τῷ Κυρίῳ Ἀρθούρῳ Γκάντεμ ὁ Ἑλληνικὸς Προσκοπισμὸς εὐγνωμονῶν».

Εἰς τὴν πρόψοσιν αὐτὴν ἀπήντησεν ὁ κ. Γκάντεμ ἐν συγκινήσει εὐχαριστῶν διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν γενομένας συμπαιθεῖς ἐκδηλώσεις καθ' ὅλην τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονὴν του καὶ ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἀναχωρεῖ ἀποκομίζων τὰς ἀριστὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι προσκοπικῆς ἐργασίας καὶ τὰς καλλιτέρας ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἑλληνικοῦ προσκοπισμοῦ.

Ἀναχωρήσας ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 26 Νοεμβρίου μετέβη εἰς Ἰωάν-

νινα, ἐνὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὴν ἐν Ἠπειρῷ προσκοπικὴν ἐργασίαν, ὡς εἶχεν ἐπιθεωρήσῃ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον τὴν ἐν Μακεδονίᾳ. Τὰ τῆς ἐν Ἠπειρῷ διαμονῆς των θ' ἀναγράψωμεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον, τὸ ἀφιερούμενον εἰς τὸν ἡπειρωτικὸν προσκοπιζόμενον.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

Ληφθέντων τῶν τιμολογίων τῆς εἰς Ἀγγλίαν παραγωγείας ἔκανονίσθησαν αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν τούτων ὡς ἑξῆς	
Καπέλλα	Δρχ. 7.—
Μανδύλια	» 2.50
Μπλοῦζες (Ἀριθ. 3, 4, 5, Α) διὰ μεγάλους 17 ἐτῶν καὶ ἄνω	» 14.—
Πανταλόνια (Ἀριθ. 34) διὰ μεγάλους 17 καὶ ἄνω	» 12.—
Μπλοῦζες (Ἀριθ. 13 1/2, 14, 14 1/2) διὰ παιδιὰ 13 - 17 ἐτῶν	» 12.—
Πανταλόνια (Ἀριθ. 30, 32) διὰ παιδιὰ 13 - 17 ἐτῶν	» 11.—
Μπλοῦζες (Ἀριθ. 28, 26) διὰ παιδιὰ μέχρι 13 ἐτῶν	» 10.—
Πανταλόνια (Ἀριθ. 28, 26) διὰ παιδιὰ μέχρι 13 ἐτῶν	» 10.—
Ζῶναι ἄνευ ἀορτήρων	» 4.—
Κάλτσες	» 8.50
Κορδόνια χακί	» 0.80
Σουγιάρδες μονοί	» 4.50
» διπλοῖ (μὲ μαχαιράκι γιὰ τὰ κουτιά)	» 5.50

Πᾶσα παραγγελία δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου. Ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται. Ἐὰν δὲ εἶναι ὀγκώδης δέον νὰ παραλαμβάνεται ὑπὸ ἀπεσταλμένου. Ἡ ἀποθήκη οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην διὰ τὴν τυχόν ζημίαν καὶ φθορὰν εἰδῶν ἀποστελλομένων ταχυδρομικῶς τῇ ἀπαιτήσει τῶν παραγγελόντων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

- Κυρίους, κυρίους, — Η. Ν. Β. Ἀθήνας. Ἐλήφθησαν. Πρέπει ὅμως νὰ μᾶς στείλητε τὸ ὄνομά σας ὀλοκλήρου ἢ, ἂν προτιμᾶτε, διαλέγετε ἓνα ψευδώνυμο μόνιμο. Τὰ δύο λογογραφήματά σας εἶνε ἀρκετὰ καλά.
- Πρόσκοποι ἀπὸ τῆ Λέσβου μᾶς γράφουν πολὺ τιμητικὰ λόγια γιὰ τὸν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντα γιὰ τὰς σπουδὰς του ἀρχηγεῦντα τῆς 1ης Ὁμάδος Λέσβου κ. Γεωργίου Ν. Μουτάρην, ὁ ὁποῖος διορίσθη ἀντιπρόσωπος τῆς σίας Ἀθήνας. Ἡ Ὁμάς εἶνε ὑπερήφανος γιὰ τὸν πρῶτον ἀρχηγὸ τῆς.
- Τὰ περὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν θὰ τὰ ἴδῃτε εἰς τὸ μεθεπόμενον τεῦχος, ὅταν θ' ἀρχίσῃ καὶ τὸ Παράρτημα τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκοπῶν». Ἐτσι τὰ παιδιὰ θ' ἀποκτήσουν καὶ ἐφημερίδα δικιά τους.
- Μὴ ἐξηνάτε ὅτι τὸ ἐπόμενον τεῦχος θὰ ἐκδοθῆ εἰς 16 σελίδας καὶ θὰ ἀφιερωθῆ εἰς τοὺς Προσκόπους Ἠπειροῦ.
- Μ. Μπονάτου, Ἀθήνας. Ἐλάβαμε καὶ τὰ δύο σας δελτία καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Τὸ διήγημα τοῦ κ. Δράκου περιέχεται εἰς τὸ παρὸν τεῦχος. Ἡ γνώμη σας εἶνε ἀπαραιτήτων νὰ γράψῃ εἰς τὸ σχετικὸν δελτίον.
- Δ. Φλωρεῶν, Ἀργοστόλιον. Μαζὶ μὲ τὸ παρὸν στέλλεται καὶ τὸ 17ον. Τὰ ἀνέκδοτα τὰ βλέπετε εἰς τὸ παρὸν τεῦχος.
- Κ. Α. Κροντηρᾶν, Ἀθήνας. Ἄν θέλετε περνατε ἀπὸ τὸ Γραφεῖον νὰ σὰς γνωρίσωμεν.
- Εἰς ὄλους προσκόπους καὶ μὴ φίλους τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκοπῶν» καὶ μὴ φίλους, ἐν ὑπάρχοντι τέτοιῖσι, εὐχομαι εὐτυχισμένο τὸ νέον ἔτος καὶ νὰ τοὺς φέρῃ ὅτι καθέννας ποθεῖ.

Ὁ Ταχυδρόμος σας.